

Геронима Алипія гн монахінки дѣбидѣба фотозрѣніа
Голосѣвская монахиня Алипія. Единственный сохранившійся снимокъ.

Ἐν
 ὑψίστοις
 δόξα Θεῷ τῷ Ἐν
 Τριάδι, δι' οὗ ἔν-
 θρωποις εὐδοκία ἐπεφάνη!

Ἡ Γερόντισσα Ἀγυπία
τῆς Κιέβου (+1988)

Ἡ καταγωγή της ἦτο ἀπὸ τὴν
 Μορντοβία. Τὸ βαπτιστικὸ της ὀ-
 νόμα ἦτο Ἀγαίδη. Οἱ γονεῖς της, ἡ-
 βαν ὁ Τύχων κ' ἡ Βάββα Αὐντέ-
 χιεβ. Ὁ πατέρας της ἦτο πολὺ εὐθε-
 λούς. τὴν μετὰ τὴν τεσσαρακοτὴ ἔτρωγε
 ψωμί μὲ ἄρατι. Ἡ Ἀγυπία τὸς ἔμνη-
 μόνευε κ' ἔλεγε εἰς τὰ πνευματικὰ της
 παιδιὰ: «ὅποιος
 τὴν προβκο-
 νόματα νὰ τὰ
 ἢ προβευχή →

→ Γι' αὐτοὺς, Πηγαίνει ἕως τετάρτης γενεᾶς, Ἡ
 Ἀγυπία ἔμεινε ἐντέλως ὀρφανὴ ἑπτὰ ἔτων. Γιὰ
 τὸς γονεῖς της ἄμως διάβαζε τὸ ψαλτήρι, ὑπὲρ
 ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν των. εἰς τὸν πολυδύρουθο
 τούτο αἰῶνα, ἀκούγε τὴν ἠβύχη, θεία φωνή τοῦ
 ἔλεγε: «Πορεύου διὰ τῶν ἐπιχειρῶν ὁδῶν εἰς τὴν
 οὐράνιον ὁδόν». εἰς τὴν προβπαθεῖα τῆς ἀνέω

δριῶν Ἀγαίτης
 εἰς τὸν ζωτῆρα
 Χριστόν, ἀπέρ-
 ριψε ὄλα κ' ἔ-
 χινε προβκυ-
 νῆτρια. Δὲν τα-
 ξίδευε, πάντα
 μὲ τὰ πόδια
 ἔβαδιζε.
 Ἐπῆγε εἰς τὸς
 Ἁγίους τόπους
 κ' ἐπεβέβηκε
 ὄλα τὰ ἱερά
 ἔρη. Τὸ ὀ-
 νόμα της δὲν
 ἔπαυσε νὰ μνη-
 μονεῖται εἰς
 τὰ προβκυνή-
 ματα ἐκεῖ.
 Αὐτὸ ἔπερε-
 ρε εἰς τὴν
 μητέρα

Ἀγυπία
 →

μεγάλη χάρι. Δέν μεριμνῶδε διά τήν τροφή κ' τὰ
 ενδύματα, ζητῶδε τήν δικαιοσύνη κ' τήν βασιλεία τῶ
 θεῶ κ' ὅλα τ' ἄλλα προβετέθηκαν εἰς αὐτήν κατά τήν ὑ-
 πόσχεβιν τῶ ζωτήρος. Ἐκ νεότητος ἔλαβε εὐλογία διά
 τόν ἀγῶνα τῆς δια Χριστῶν βαχότιτος. Ἦρθε μία φορά εἰς
 τὸ Τβερνίκωβ, ὅπρ τῆς

ἔφεραν ἕνα ἀναίδωτο
 μωρό. Ἡ μητέρα Ἀ-
 λυπία, ἐπροβω-
 χήθηκε εἰς τόν ἅγιο
 Θεοδόβιο. Εἶχε μαζί τῆς
 κ' ἁγιασμό. Ἐχ ριβε
 μ' αὐτόν τὸ πρό
 ὠπο τῶ μικρῶ
 τὸ σταύρωθε κ' τὸ μω-
 ρὸ ἔχνε καλά. Τότε ὅλοι
 ἔδέχθηκαν νὰ τὴν φι-
 λοξενύθων. Ἐκει-
 νη ἔφεινε
 λιγὸ

ἔκει κ' μετὰ
 ἀνεχώρηθε μακριά.
 Σ' ὅλα τὰ μονα-
 στῆρια προβευχί-
 θηκε με' μεγά-
 λους σταῖρετς,
 παρακαλῶντας τὸν θεόν γιὰ
 τῆς ἁμαρτίες τῶ λαοῦ. φοβερὸι διωχμοὶ ἦσαν εἰς τὴν ὄρ-
 ὀσδοξή Ρωθβία, κ' με' αἷμα δικαίων ἔβφραχθῆτικαν τὰ

Καθοδήγησε τὶς σκέψεις καὶ τὰ συναισθημάτά μου
 σὲ ὅλα τὰ ἔργα μου καὶ τὰ λόγια μου. Σ' ὅλες τὶς
 ἀπρόοπτες περιστάσεις μὴ μὲ ἀφίσσης νὰ ξεχάσω,
 ὅτι τὰ πάντα προέρχονται ἀπὸ Σένα.
 Δίδαξέ με νὰ συμπεριφέρωμαι σὲ κάθε μέλος τῆς
 οἰκογενείας μου μὲ εὐθύτητα καὶ σύνεσι, ὥστε
 νὰ μὴν συγχύσω καὶ στενοχωρήσω κανένα.

Ангелы Русской земли

ἱερά. Ἐλεγε ἡ Ἀλυπία: «Γιὰ τὴν ἀπόκτησι τῶ ὄρανι ὀβτε-
 φαίνθ, ἀξιώθικα νὰ κακοπαθῶ». Οἱ δαίμονες ἤθεσαν νὰ τὴν
 ἐμποδίσων ἀπὸ τὸ πνευματικὸ τῆς ἔργο. Ὅταν τὴν φυλακίσαν με'
 τῶς καταδικῶς, αὐτὴ τῶς εἶπε: «Μὴ μὲ πλησιάθετε», κ' δέν
 μπορούσαν νὰ τὴν ἐγγίσθων. Ὅταν ὁ δεσμοφύλακας τὴν κρεί-
 ὠθε μέθα, ἐκεῖνη ἔκαμε τὸ σταύρο τῆς κ' ἐπάνω ἀπὸ τὸ κε-
 φαλί τῆς ἐφάνηκε ἕνας στέφανος θεοῦ φωτός. Ἐβκίρτηθε
 ἡ καρδιά τῶ φύλακα, ἀνοῖξε τὸ γύρτη, ἔτρεξε εἰς τὸ δωμάτιο,
 κ' ἐπλησιάθε τὸ κεφαλί τῶ εἰς τὸ μανδῆλι τῆς Ἀλυπίας, ὥστε
 τὸ θεῖο ἐκεῖνο φῶς νὰ ἔλθῃ κ' εἰς αὐτόν. Ἐκεῖ ἦσαν τρεῖς
 φυλακισμένοι, ἕνας χέροντας ἱερεὺς με' τὸν υἱὸ τῶ κ' ἡ Ἀλυπία
 ἡ ὁποία τῶς εἶπε: «Τὸ πρῶτ' δέν δά ἴδμε, ἄς ἀχρυσθῶμε
 προβευχόμενοι» - Ἐβύ θα φύγῃς - τὴν παρηγόρηθε ὁ ἱερεὺς.

Έκείνη τὴν περίοδο ἦτο εἰς τὴν φυλακὴ τῆς Ἰουδαίας ἕνα θαλασσοπόρο ὄργανο, ὀνομαζόμενον «μηχανή».

Ὁδηγοῦσαν τὸ θῦμα εἰς ἕνα δωμάτιο με' δύο πόρτες, ἢ μία ὀδηγοῦσε εἰς τὴν ἐλευθερίαν, ἢ ἄλλη εἰς τὸ ὑπόγειο. Με' τὴν ἀπειλή ἐπρεπε νὰ διαλέξῃ. Πέφτοντας τὸ θῦμα ἐβύρετο εἰς ἕνα σιδερένιο μῦλο ὅπου ἐγένετο κυμασ". Μᾶς εἶναι ἀγνωστο ἂν ἡ Ἀγύπτιος ἐδοκίμασε αὐτὸ τὸ μαρτύριο κ' ἐβγήκε ἐλεύθερος. Τὴν ἑβδόμη θαλασσοπορευτικῶς ἀποβότολος Πέτρος, ὅμως δὲν γνωρίζομε πῶς ἀκριβῶς συνέβη αὐτὸ τὸ θαῦμα, κρυφὰ κάποιον ὥρα πέρασε εἰς τὸ ἀμπέλι δίπλα πρὸς τὸ φρουροῦσαν. Ἐρποντας κάτω ἀπὸ τὸν φράκτη πρὸς τὸ πλεχμένον με' κλαδιά, ἐβγήκε εἰς τὴν θάλασσαν κ' ἀφ' ἑπιφανῆς εἰς τὰ ἀπότομα βράχια ἐπιτελοῦς ἐβώθηκε. Ἀπὸ τότε τιμῶσε πρὸς τὸν ἀποβ. Πέτρο. εἰς τὸ κίεβο ἦρθε προ-

βουλήτρια κ' ἔχινε μοναχὴ. Πνευματικὸς τῆς ἦτο ὁ ἀρχιμανδριτῆς κρονιδιος, τῆς ἔδωκε τὸ ὄνομα αὐτὸ πρὸς τὴν τῶ πρώτῳ Ρώβῳ ἀγιογράφῳ, τῷ ὁμῖθ Ἀγύπτιος τῷ κίεβο. Πρὸς τὸ τέλος τῆς ζωῆς τῆς, ἡ Ἀγύπτιος ἔχινε ἀληθῶς ἰατρὸς εἰς τὸς καταρτίζοντας εἰς αὐτὴν. Ὁ κρονιδιος τῆς ἔδωκε εὐλογία νὰ ἀγωνισθῆ μένοντάς εἰς τὴν κορυφὴν ἑνὸς δένδρου. Μία φορὰ εἰς τὴν περίοδο τῶν διωγμῶν, ὁ κρονιδιος ἐφυλακίστηκε εἰς τὸ σκοτεινὸ κ' ὑγρὸ τόπος. Ἐβκέφθηκε: « Δὲν ἀντι-

ε 21
Ἡ ἔρημος

χω, θα' δραπέτεύσω ...» Τότε, τοῦ ἐφάνη ὁ σωτήρας μας, με' χιτῶνα, με' δεμένα τὰ χεῖρια κ' ἀκάνθινο στεφάνι εἰς κεφαλὴν τοῦ, λέγοντάς: « Ἐγὼ χιὰ βεβα κακοπαθῶσα, κ' ἐγὼ τόσο λίγο νὰ σπομείνης χιὰ μένα δὲν μπορείς; ». Ὁ κρονιδιος, ἔβινε κ' ἤπιε τὸ ποτήρι τῶ μαρτυρίου πρὸς τὸ εἶχε ἐτοιμασθῆ κ' τῶρα ἔδωκε τὴν δυνατότητα εἰς τὴν πνευματικὴν τὸ θαλασσοπορευτικῶς Ἀγύπτιος, νὰ ὑπερνικήσῃ τὴν φύσιν εἰς δόξαν Θεοῦ. εἰς τὴν κορυφὴν μίας γιγαντιαίας βελανιδιάς ἀγωνι-

Φως των αιώνων Χριστός
 φως μοναχούς, Αίγιοι
 φως δε πάντων ανθρώπων
 ΜΟΝΑΧΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ -

ΚΥΡΙΕ, βοήθησέ με να αντιμετώπισω με ψυχική
 γαλήνη όλα όσα θα μου φέρη η σημερινή ημέρα.
 Βοήθησέ με να παραδοθώ ολοκληρωτικά στο
 άγιο θέλημά Σου. Στην κάθε ώρα αυτής της
 ημέρας φώτισέ με και δυνάμυνέ με για το κάθε τί.
 "Οποies ειδήσεις κι' αν λάβω από διάστημα της
 σημερινής ημέρας, δίδαξέ με να τις δεχθώ με
 ήρεμία και με την πεποίθησι ότι προέρχονται από
 το άγιο θέλημά Σου.

ότικε η Αλυπία, σπομένοντας πένα κ' κρυσό χάριν τῷ
 Χριστοῦ. Μόνο η δύναμις τῆς ταπεινώσεως φέρει τῶν
 νίκη κατά τῶν κακῶν πνευμάτων. Ὁ μισθός διδεται ὄχι
 λόγῳ τοῦ ἀγῶνος, ἀλλὰ χάριν τῆς ταπεινώσεως, ἡ ὁποία
 εἶναι ἐπιγνώσι τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας... Τίποτε δὲν εἶχε
 δικό της, ἡ Αλυπία. Μόνο οὐρανια, μόνο θεϊκά. Ὁ πατήρ Κρο-
 νίδιος ἀφῆνε πασίμα δι εἰς τὴν κορυφή τοῦ δένδρου κ' ἔφρευε ἡ το
 αὐτοῦ κ' δὲν τῆς ἔδινε φιλοφροῦνες. "Ὅταν εἶχε χιόνι κ'
 κρυσό - ἐνδυμαίεται ἡ μάτουγκα Αλυπία - πηγαίνει εἰς τὴν μονή, κάποιος
 δ' αὐτῆς δίδει ψῆφι, κάποιος δ' αὐτῆς δίδει δῶρον. Ὁ ἡγούμενος Αγαπητός
 τὴν ἀφῆνε ἔσω πρὸς προδύλαχο, τῶν παχωνιά λέγοντας: "Ζεβτα-
 δικες, τῶρα βῶσθ, πηγαίνε" καὶ ἡ μάτουγκα ἔφρευε. Ὁ βτάρετς
 Δαμιανός τῆς Λαύρας τῷ κίεθσ, ἔδωκε εὐλογία εἰς τὴν Αλυπία νὰ
 κατοικήθῃ δὲ ἕνα βηθλαίο. Ἐκείνη ἔμεινε κ' τῶν με' ἐλεημοσύ-
 νες, "Ὅταν ἔβταβε τῷ πόδι της, με' τὴν δύναμι τῷ θεῷ ἔθερα -
 πτωθηκε. Μια φορὰ, τὴν ρώτησαν οἱ μοναχοὶ τῆς Λαύρας πετσερ-
 ἔκου: " Πῶς εἰς τὴν περίοδο τῶν ἐβχατολογικῶν δοκιμασιῶν δ' αὐ-
 τῆς βῶνται οἱ ἀνθρώποι;" Τὸς ἀπήντησε: " Δ' αὐτῶνται διὰ τῶν
 θλίψεων κ' ὁποιος τότε πράττει τὸν νόμο τῷ θεῷ, δ' εἶναι ἀ-
 νώτερος ἀπὸ ἐμᾶς. Οἱ δοκιμασιες κυρίσ εἶναι δυνατές κυρίως
 διὰ τοῦς ἀγαπῶντας τὸν θεόν. Ἐφυλακισθὴν παλὶ οἱ κομψουιστάι
 τῆς μάτουγκα. Αὐτὴ ἔφαλλε τῷ: " Πάτερ ἡμῶν" κ' ἀρνήθη-
 κε νὰ ἔρραβθῇ τὴν ἡμέρα τῷ ΠΑΣΧΑ. Τότε...!!! τῆς ξερ-
 ριτωσαν τὰ δόντια!! Δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη δόξα ἀπὸ αὐτῆ
 τῷ χαρίτει ἡ ἀτιμία, τῷ νὰ πάθῃς, διὰ τῶν Χριστῶν. Τὴν
 ἀφῆσαν νὰ φύγῃ κ' ἡ Αλυπία ἔξεδιώχθη ἀπὸ τὴν περιοχή τῆς
 Λαύρας Πετσερῆκου. Ὅμως κ' τοῦς μοναχοὺς ἔξεδιώξαν τῆς μο-
 νῆς. Μια γυναίκα βλέποντας τὸν διωχμό ἔκλαιγε. Οἱ μοναχοὶ
 τῶν παρηγόρησαν: " Μὴ κλαῖς, ἀδελφὴ, ὅλος δ' αὐτῶν πάνε σ' εἶνα

τόπο κ' ἰδὲ προβουχωρέια εἰς τὸ θεῶν Πίστευαν ὅτι εἰς τὴν φυλακὴν, ἰδὲ τὸς πάντε φίλικά. ὅμως ἄλλοι πύχαν εἰς τὸν κόβφο νὰ κυρῶζον τὸν Χριστὸν .. ἄλλοι βῆς ἐνορίες. . .

Τὸ 1963 ἔτος εἰς τὸ κῆεβο εἰς περιοχή κερνεέφκ ἔβπαβε τὸ φράγμα. Ποταμοὶ λάβπης χέμιθαν τὸς δρόμους, βυνεέβη αὐτὸ πολὺ πρῶι κ' ὅχεδὸν ἡμίχυμοι ἄνθρωποι ἀνεέβηκαν εἰς τῖς βτεήρες. ὅβοι ἀρχοποροῦσαν νὰ ζυπνήθον, ἐπνιζήκαν. Μετὰ τὴν καταβτροφή ἔμεινε 1,5 μέτρο λάβπης. Τὰ μηχανήματα ἐκβκαφείων, ζέδαθαν χεῖρια, πόδια, .. νεκρὰ βώματα. Λίγοι ὅμως ἄνθρωποι κάτενοῦσαν ὅτι αὐτὸ ἦτο θεῖα τιμωρία γιὰ τὸν διωχμὸ τῶν μοναχῶν τῆς λαύρας τοῦ κῆεβῶ, τῶ ὀβίου Ἀναωνίῳ. Γιὰ τὴν ἔρημική Ἰωή εἰς τὰ δάβη τῶ Γκολοβεγέβο, ὁ ὀβίος Παρβένιος τῶ

κῆεβῶ ἔλεγε: " Ἰδῶ ἐπικρατεῖ τὸ πνεῦμα τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν κ' ἐὰν ὑπάρχη χαρὰ εἰς τὴν γῆ, αὐτὴ εἶναι εἰς τὴν βιωπυχή μας ἔρημο. Οἱ ἄνθρωποι μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τὸν θεῶν, ἡ ἔρημος μᾶς ἐδδῖται εἰς τὸν θεῶν. " εἰς τὴν ἔρημο τοῦ Γκολοβεγέβο ὁ μητροπολίτης φιλάρετος τῶ κῆεβῶ ἔβηβε τὰ τελευταῖα 17 ἔτη Ἰωή τῶ, βε' μυσικό ὅχημα, με' τὶ ὄνομα θεοδόβιος. Ὁ κανόνας τῆς προβουχῆς τῶ προβουχῆς ἐν τῶς τῶ κῆεβῶ γιὰ τὸ, ἦτο 7 (ἑπτὰ) ὥρες, ἔπειτα πύχανε βε' ἀποκρημνομέρος τῶ δάβης κ' με' ὑψωμένα χεῖρια εἰς τὸν οὐρανὸ, προβουχόταν γιὰ τὴν ἀγαθὴ πρόσδο τῶν κατοικόντων εἰς τὴν πόλιν. Ἡ Ἀλυπία κατοίκυβε πημῖρον τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως εἰς τὸ Ντεμῆγέβκο. Τὰ παῖδιά τῶν ἐπειράταν, τῆς πετῶσαν πέτρες .. ἐκείνη ὑπέμεινε προβουχομένη, διδάσκουσα τὸς ἔχοντας ὀφθαλμὸς (πνευματικὸς), πῶς οἱ ἄδοξοι ἄνθρωποι ἴουν, διὰ τὴν δόξαν τῶ θεῶ. Ἡ Ἀλυπία δὲν τυτῶθε τῶ δίκαιό της, ἀλλὰ τὴν ὀβραῖνιον Δικαιοσύνη. Ταντότῃ ποτε' δὲν εἶχε, βυχνὰ ἐνερχῶθε ἀλληγορικά, πού τὸν ὀκοπό της ὀλιγοὶ τὸν κατανῶθον. Ἡ ἐνδυμαθία της κ' ὀμίλια της ἦτο παρὰ ἴενα. Φορῶθε βεγῶ-

Монахини собираются на молитву

δυνα μνηστικά, παιδικό καπέλο, κ' εἰς τῶν ὧμων μετέφερε τὸ βάλαι με' ἄμμο, ποῦ ἔδειχνε κάμφορα. εἰς τὸ βῆθος τῆς ἤτο πεγῶριος κόρητος κλειδίων, ποῦ συμβόλιζαν τὶς ἁμαρτίες τῶν πνευματικῶν τέκνων τῆς Ἀχυρίας. Τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς τῆς φοροῦσε ἀλυβίδες, οἱ ὁποῖες εἶχαν πληγῶσαι τὸ βῶμα τῆς. Τὶς πνευματικῆς θυγατέρες τῆς, τὶς φώνατε με' τὸ ὄνομα «χωρία τοκόριτβα», ἢ «ἀδελφοῦλες», ... «ἡ θυ-

γείνεια κατὰ θεὸν εἶναι ἀνωτέρα ἀπὸ τὴν βαρκικὴ θυγείνεια.

Τὸ δωμάτιο τῆς ἤτο βτενόχωρο, χαμηλὴ πόρτα, χάρτινες εἰκόνες, ἓνα κρεμαστὸ ντόραπακι με' ἀπλὰ ἀχρηνένια ὀκείη, κ' εἰς τὴν γωνία μία βῶμα.

εἰς τῶν μικρῶ διαδρομῶ, κουτια, μπουκαῖα, κονδέρβες, τσρβαδάκια, παχισενδύματα, τριχμῆνα ὅλα βε' μεγάλους κόμπος.

Ἡ Ἀχυρία ἀνακατεῶντας αὐτὰ, ἀπορροφημένη, ψιδυριτόντας ἀνεπέριπε εὐχὰς γιὰ κάποιες πλανημένες ψυχές. Μόνον λίγος κενός χώρος ἔμενε, μοῦς πὸ μπορῶβε νὰ καθίω κ' κάποιες φορές ἀχρυνῶβε.

Τὴν νύχτα ποτέ δὲν ἔκοιματο ἀλλὰ μεχρὶ τὸ πρῶν ἔκαφε ἀναριθμητὲς μετανοίες, μνημονῶντας ὑπερ' ὑγείας κ' ἀναπαύσεως, γερόντων, γυνῶτων εἰς αὐτῶν πτώτων κ' ὠέρχων.

Ἐτῶι τῶυβε, κατεβῶνοντας τὸ βλεψίμα τῆς εἰς τὴν κορυφὴν τῆς πραγματικῆς ὑπάρξεως

Σε βχεβὶ με' τὴν ἀκαταβῶτα εἰς τὸ μοναχικὸ τῆς κελλί, αὐτὴ ἤτο καθαρῶτερη ἀπ' ὅλους. Ἐφοροῦσε λευκὰ ἐνδύματα, ὅπως ἡ λάβπι κ' λεκέδες δὲν κολλοῦσαν

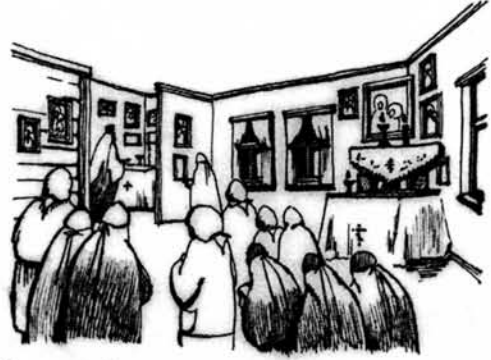
ἓνα πρῶν - λέγει ἡ Ἄννα Ἰλινβκαῖα, πῆγα νὰ πετάξω τὸ χιόνι, νὰ τῆς μεταφέρω νερό κ' κενδῶξυλα κ' νὰ κάνω καθαρῶτητα.

Ἡ φῶτουσκα μου εἶπε: «εἶμαι

καθαρή, ὅλο τῶν χειμῶνα δὲν πλῦθικα οὔτε ἔπλυνα κ' εἶμαι καθαρή. Ἐβῆκωβε τὸ ροῦχο τῆς κ' ἔδειξε τὸ χιονόλευκο ἐσωτερικὸ ἐνδύμα. Ἄν κ' ἡ ἴδια ἔκαίχε τὴν δερμαῖστρα, καθάρητε τὴ βταχτη, μετέφερε ζύλα κ.λ.π. ...

Μερικῆς ἡμέρες πρὶν τῶν ἔκρητῶ τῶ τβερνοηπιλ φώνατε: «...δὲν εἶναι ἀνάγκη γιὰ φωτῶ .. βῶθε τὴν χάριν τῶν μικρῶν παιδιῶν .. κοριτβια ἢ γῆ καίγεται ...» Ἄρχηβε νὰ ποτῆ τὴν με' νερό ... μετὰ γονάτε πρὸς τὴ δύβ κ' ὠχῆθηκε: «Μιτῆρα τῶ θεῶ, λῦτρωβε μὰς ἀπ' τὸ ἀερίο». Οἱ προβωχῆς τῆς φροῦριβαν τὴν πόλι ἀπ' τῶν πανωχέρια, ὅπως κ' οἱ εὐχῆς τῶν ἄλλων δικαίων χάρη τῶν ὁποῖων ὁ κύριος ἔβωβε τὸ κῆνβο, ὀδυσχῶντας τὰ ραδιενεργὰ νεφῆ πρὸς ἄλλη κατωῶνβι. Μετὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴν τραγωδία τῶ τβερνοηπιλ πλημῶριβαν εἰς τὸ κελλί τῆς μῆτσέκας πλῆθῆ λαοῦ.

Με' τῶν ἀφθονῆ Ἀγάπη τῆς κ' τῶν διορατικότητά τῆς ἔγινε ἀληθῶς πνευματικὴ ὀδυσχῶς (=βταριτβα). Σιγὰ-βιγὰ ἔγινε κατανοητὸ

У сестры Л.

εις τὸς ἀνθρώπους ὅτι ἡ μητέρα Ἀγυπία ἦτο
 ἐκ τῶν ἐνδοξῶν πολλῶν ἀχυνιστῶν τῆς Ρω-
 βικῆς γῆς πού πρέπει νὰ τοὺς ὑπακούωμε κ'
 νὰ λαμβάνωμε τὴν εὐλογία τοῦς. Ἔτσι ἄρ-
 χισε ἡ δημοσία διακονία τῆς. Ζούσε ἀνάμε-
 βα εἰς τὸς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἦτο μόνη, ὅπως
 οἱ ἀχυνιστῆς εἰς τὴν ἔρημο. Ἡ ψυχὴ τῆς πού
 ἔδωκε ὑπόσχεσι εἰς θεόν νὰ τῆ με' βαχότητα
 ἦτο κλειστὴ γιὰ τὸς ἄλλοις ἀνθρώπους.

Μὴ ἔχουσα χορτασθὲ με' τίποτα γιῖνο,
 ἔτρεφετο με' τὸ μῆλα τοῦ Ἁγίου Πνεύμα-
 τος, τὸ ὅποιο κοινωνοῦσε με' ἀνθρώπους δια-
 μέθ' τροφῆς κ' πόσεως, ἐκτελοῦσα τὴν ὑ-
 πακοὴ τῆς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. Τῆς πρῶ-
 τες ἑβδομάδες ὑπέμεινε πεινασμένη μεχρὶ
 νὰ τῆς φέρων οἱ ἐπίσκεπτες. Τὰ τελευταῖα
 ἔτι ὑπῆρχαν ἐκεῖ βανιδένια τραπέζια πού κα-
 θυμερῖνὰ 10-15 ἄτομα ἔθλετες νὰ τραῶν χυλὸ
 βραβῶ, πού παραδόξως ἄρκουσε ἀκόμη κ' ὅταν

ἦτο περιβόστεροι οἱ ἐπίσκε-
 πτες. Ἡ διατροφή αὐτῆ δὲν
 ἦτο προγραμματισμένη ἀλλὰ
 μὴ φυσικὴ πρᾶξις πού δι-
 ατίτῃς ὁ ἀνθρώπος λαμβάνει
 τὰ ἀναγκαῖα τῆς διατροφῆς,
 πού ἀγιάτουνται με' τὴν προ-
 βεωχῆ. Ἄν αἰδοῦνεβαί ἀνά-
 παυσι κ' τὴν εἰρήνη τῶ θεοῦ
 εἰς τὴν ψυχῆ ὅθ, τότε ἡ ὑπε-
 ρεβία ὅθ βιάτῃ τὴν τρα-
 πέζα ἀγάπης, ὡ χαρίζεται τὸν
 θεόν. Ἐάν ὁ ἀνθρώπος κα-
 τὰ τὴν ὥρα φαγητῶ ἔχει
 σκοτεινὸς λογισμὸς εἰς τὴν
 ψυχὴν τῶ, αἰδοῦνεβαί ἐρε-
 δισθῶ, ἀρνητικὸ βλεμμα εἰς
 τὰ πράγματα. Τὰ λόγια

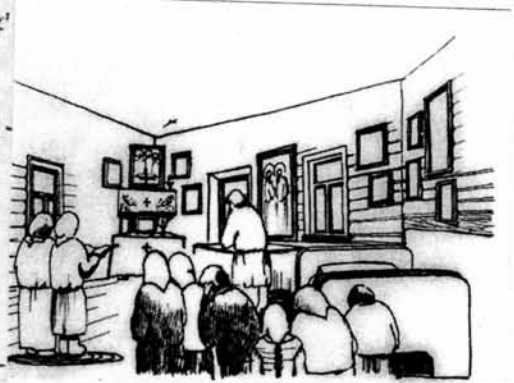
τοῦ κυρίου μας : « Λάβετε, φάγετε, τὸ το
 εἶσι τὸ βῆμα Μθ... κ' πιεσε εἰς αὐτῶ
 πάντες τὸ το εἶσι τὸ Αἴμα Μθ... τὸ ὑ-
 πέρ ὁμῶν κ' πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἀφε-
 σιν ἁμαρτιῶν... » μῆς διδάσκων νὰ ἔ-
 χωμε σεβασμὸ εἰς τὴν τροφὴ πού ὁ θε-
 ὸς τὴν ἀγιάσε κ' εἶναι παρῶν κατὰ τὴν
 ὥρα τῶ φαγητῶ κ' καὶ ὅθ ὥρα τῆς ζωῆς
 μῆς. Πριν τὴν κατατροφή τῶ τβερνο-
 μιτῆ ἀνεθεσῶν εἰς τὴν Ἀγυπία νὰ δει-
 χνῆ εἰς τὴν τρα-
 ὅθς ἴντῶθῶν φάρ-
 κίνδυνο πού ἦτο
 ἔφερε τὸ λευκὸ θά-
 μάτσῶκα ἦτο τιμὴ
 ἔτσι με' ἀγάπη εἰς
 τραπέζες τῶ Γκο-
 Πριν τὸ φαγητῶ
 προβεωχῆ ὁμαδικῆ
 ὅθαι ἡ Ἀγυπία

μετὰ σε' ὁ-
 μακο γιὰ τὸν
 ἀγῶμενος κ'
 νάτο. Γιὰ τὴν
 νὰ διακονῆ
 αὐτῆς τῆς
 λοβεγίεβο.
 ἔγινετο
 χουατι-
 ἔλεγε τὸ

“πάτερ ἡμῶν”, τὸ “πίστεύω”, τὸ
 “ἐλέησόν με, ὁ θεός”, σταύρωνε τὸ
 φαγητὸ λέγοντας: “φαγετε” κ’
 ἡ ἕδρα καθόταν εἰς τὸν πάγκο.
 ἦταν μεγάλες οἱ μερίδες τῶ φα-
 γητῶ κ’ ὅλοι ἔπρεπε νὰ φάνε.
 “ἄνθρωποι με βαρεῖες ἀρ-
 ρωτικές ἐθεραπεύθησαν τρώ-
 χοντας βιάζεις τὶς τράπεζες.
 Ὁ κύριος εἰς τὴν θεία κοινω-
 νία διὰ νὰ μὴ φοβῆται τὸν ἄν-

δρωπο μεταβάλλει τὸν ἑαυτό του εἰς ἄρτο κ’ οἶνο. Ἔτσι κ’ ἡ μίτσηρα Ἀλυ-
 πία χωρὶς ἀμφιβολία, μποροῦσε θεαματικὰ νὰ θαυματουργήσῃ, ὅπως βουεῖδη-
 τὰ προτιμοῦσε νὰ μένη εἶναι ἀφανεία. Ὅπως ἔκρυψε τὴ Ἰωὴ τῆς, ἔτσι κ’
 τὰ δῶρα τῆς θαυματουργίας τῆς, τὰ ἄφησε ἀγνωστὰ. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ εἶχαν
 εὐεργετηθεῖ ἀπὸ τὴ ματσοκκα, τὴς ἐπόχοντο νὰ μὴ τὴν φανερώσῃν. Μὲ τὴ
 θεία χάρι ἡ Ἀλυπία νοσηρῶς ἐρίσκειτο εἰς τὰ οὐράνια, ἐνώ τὸ δῶμα τῆς ἐθα-
 σίτε εἰς τὴ γῆ. Τὰ πνευματικὰ τῆς παιδιὰ δὲν πύχαιναν εἰς μαγὸς ἢ ψευ-
 δοθεραπευτὰς, τὰ θαύματα τοῦ θεοῦ διὰ μέσῳ τῆς ματσοκκας, ἦτο πραγματι-
 κότης κ’ δὲν εἶχαν ἀνάγκη ἐπιδείξεων. Ὅλος τὸς ἐδέχετο ἡ Ἀλυπία,
 λιβάτας, πόρνους, ψαῖβτας, τὸς πονηρὸς ὅπως τοὺς ἤλεγε! Ἦρχοντο κ’ ἀκα-
 ταίεστα πνευματικῶς, ἢ ματσοκκα ἀκολλομένων τὸν λόγον τῶ εὐαγγε-
 λιοῦ ποὺ λέγει διὰ ἐροχὴ εἰς δικαίους κ’ ἀδικούς, ἐγνωρίτε ὅτι δὲν γίνεται
 νὰ δώσῃ ἐπιτίμια εἰς τοὺς ἀμαρτανούντας, ἔλεγε: “Ὁ ἴδιος ὁ καιρὸς εἶ-

ναι βαρὺ ἐπιτίμιο, οἱ ὀχέβεις
 τῶν ἀνθρώπων πρέπει νὰ ναι
 ὀχέβεις ἀχαῖης κ’ θυχωρηθε-
 ως, διαφορετικὰ εἴεις χαίνου-
 με τὸ “ἄλας” (δὲν τὴ διακριβί)
 Οἱ βάρεις τῆς Ρωββίας δὲν
 φορτωναν τὸν ἄνθρωπο μὲ
 πολλὴ ἀβτιρότητα, δὲν ἀπαχο-
 ῆτταν τὸν ἐγκληματῖα, τὸν
 ἔθλετταν, εὖν ἀρρωθετο ψυχι-
 κά. Οἱ πνευματικοὶ αὐ-
 τοὶ ὀδηγοὶ, ἦσαν οἱ ἴδιοι ἐ-
 πεικεία κ’ μεγαλοψυχία κ’
 οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀναγεννηθικαν
 τῆς ἐλπίου εἰς αὐτῶς. Ἔτσι κ’
 ἡ Ἀλυπία συμπεριφερόταν
 πρὸς τοὺς ἀμαρτωλὸς μὲ ἀχαῖ-
 πι κ’ μακροθυμία. Πολλοὶ
 κουτὰ εἰς τὴν ματσοκκα →

ἔφθασαν εἰς τὴν πρώτην βαθμίδα τῆς
 χάριτος ποὺ εἶναι ἡ ἐπίγνωσις τῶν ἁμαρτιῶν,
 ἀποκτοῦσαν πνευματικῶς ὀφθαλμὸς νὰ βλέπῶν
 τῶν δικαιοκριτῶν Χριστῶν. ἢ ἔχονα μὴ παν-
 Τριάνοβα θυμῶν: « Ὅταν τὸ δαῦμα
 ἦτο κοντὰ, ἦτο γὰρ νὰ μὴ τὸ παρατη-
 ρῆς. φαίνεται ἔτσι πρέπει νὰ-
 ναι, ἢ μὰ τὸ θεὸν ἔβλεπε ὄχι
 τῶν ἐξωτερικῶν ἀλλὰ τῶν ἐσω-
 τερικῶν ἀνθρώπων (τῶν ψυχῶν).
 κ' τὸ πιὸ ἀγαθὸ ἔδιμο (δυ-
 νῆσαι) εἰς τὴν Ἀγυπία ἦτο
 νὰ εὐχοθῆ τοὺς ἔξαθενιμέ-
 νους μὲ ἄρτο. Τὸ φωτεινὸ,
 λιγὸ παιδικὸ, σοφὸ χαμόγελο
 τῆς, ἔμεινε εἰς τὴν ψυχὴ μὲ
 πάντοτε. ἐνθυμοῦμαι ὅ-
 ταν τὰ ἔτη 1983-1984 μὲ
 ἀπειλήσαν ἀποκλεισθῆ ἀπὸ φοι-
 τήτρια κ' φυλάκιον, εἰς τὴν
 δύσκολη αὐτῆ βαρύνῃ - ὅπως
 πάντοτε - θυμῶν εὐτυχία τὴν
 μὰ τὸ θεὸν. Μὲ ἄκουσε κ'
 μ' ἀπλοῖκό χαμόγελο μὲ ἔ-

Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἑ-
 σατάις ἡμέραις ἐνοστήσονται
 καιροὶ χαλεποὶ ἔσον-
 ται γὰρ οἱ ἄνθρωποι
 φιλαυτοί,
 φιλαργυροί,
 ἀλαζόνες, ὑπερήφανοί, βλάβη-
 μοί, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀγά-
 ριστοί, ἀνόσιοι, ἀστοργοί, ἄ-
 σπονδοί, διαβόλοι, ἀκρατεῖς,
 ἀνημέροι, ἀφιλάγαθοι, προσό-
 ται, προπετεῖς,
 τετυφωμένοι,
 φιλήσονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι,
 ἔχοντες μορφωσὶν εὐσεβείας,
 τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρη-
 νισμένοι.
 (Πρὸς Τιμόθεον Β' 3, 1-5)

ρώτησε: « καὶ ἡ ἀδω-
 νομία, τί; τέτοια ἔθρις;
 - ὄχι! δὲν θὰ εἶδαι φυλακὴ,
 ἔμπρος, διάβαθε τὴν προ-
 βουλήν σου... » Ἀρχὴ νὰ
 διαβάτω: « ὑπεραξία θεο-
 τώκε, δέσφοι, παρηγόρησε
 κ' ἀποδιώξε τὴν θλίψιν μὲ,
 ἐνώπιόν σου, τίς μόνος ἐχ-
 πίδος στεκόμαι κ' ψάλλω
 τὴν εὐσπλαχνία σου, παρηγό-
 ρησέ με γιὰ νὰ μείνῃ τὰ
 θλιβερά μακριά... χάρισε
 μὲ τὴν ψυχικὴ ἀνάπαυδι,
 ἢ Ἀγυπία χαμηλώνοντας τὴν
 κεφαλήν σου ἄκουσε μὲ προ-
 βοχή αὐτῆ, μετὰ τὸ χῶμα
 εἰς τὸ κακοκαρινὸ τῆς κηπῆ-

κι. Οἱ μοναχοὶ τῆς Μονῆς Φλωρόβου
 πῆσαν νὰ πλύνῃ τὰ ὄφθαλμοι. ἢ μὰ τὸ
 θεὸν εἶπε κ' ἔκλεισε τὰ μάτια τῆς εἰς
 τὸ χορτάρι, ἔκλεισε τὰ μάτια τῆς γὰρ νὰ
 κοιμηθῆ κ' εἶπε: « Τα' ὄφθαλμοί ἐπλήσαν,
 βλέπῶν δὲ μὰς μὲ θαυμαστῶς, περιμένον... »
 ἔχω τότε δὲν ἐννοοῦσα ὅτι ἡ Ἀγυπία
 προλεγε δὲ μὲνα πολυχρόνια ἀρρώστεια.
 Ἀπὸ νευρικές διαταραχὲς μερικῶς μὴ-
 νες ἔμεινε εἰς τὸ νοσοκομεῖο, μακριά
 ἀπὸ συγγενεῖς, φίλους κ' τὴν Ἐκκλησία.
 ἢ μὰ τὸ θεὸν μὲ τὴν θαυμαστῆ προβου-
 χῆ τῆς μὲ βοήθησε κ' τὴν φυλάκιον
 νὰ ἀποφύγω κ' τὸ ἰνδουτῶτο νὰ τε-
 λειώσω κ' νὰ θεραπευθῶ. Ἐάν τὸ
 εὐφρότερο ἀγαθὸ γιὰ τὸν ἄνθρωπο εἶναι
 ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς, τότε τὸ εὐφρό-
 τερο ἔργο ἀγάπης εἰς τὸν πλησίον δυ-
 τελεῖ εἰς τὴν σωτηρίαν. →

Η μητέρα Αχυπία κινούμενη από Αχαΐα, βέ πολλὸς ἀνδρῶν ἦτο τροφοδότις εἰς βωταρία ψυχῆς, ἀπεμάκρυνε τὴν ὄρχη τῷ θεῷ ... προειδοποιῶθε δια' τῆς ἐρχόμενης δυστυχίας, ἔδιδε ἐλαφρῶν εἰς τῶς πνευματικῶς πολέμους. Καίθε ἀνάμιξι τῶς ἰατρικῆς εἰς τὴν "ἐπίσκεψι τῷ θεῷ", δηλαδὴ τὴν ἀσθένεια ... ἡ μα' τῶσθα τῶν ἔδειχτο με' δυσπιθία .. εἰς τῶς

(-10-) ἀρρώστως ἔδιδε χρίσμα προετοιμασμένο εὐδικά θε' καθε περιπτῶσι κ' προέλεγε ἐκεῖνον ποῦ θὰ λάβῃ θεραπεία. ὁ ἡλικιωμένος ἱερεὺς π. Μιχαὴλ τοῦ ναοῦ Ποκρόφ -6κ ἦτο παραλύτως κ' ἐθεραπεύθηκε ἀπὸ τὸ θαυματουργικὸ αὐτὸ χρί-

σμα ... Σύχνα οἱ ἄνθρωποι δὲν ὑποπτεύονται ὅτι ἡ ἐλαφρῶν "τοῦ πορτὶ ἀιτῶν" εὐρίσκετο εἰς τὴν Αχυπία. Τῶς ἀγκυχιάται, τῶς εὐλογεῖ κ' τὴν ἀδιαθεσία - ἀρρώστεια αὐτῶν τὴν παίρνει ἐπάνω της. ἔλεγε: "Πιστεύετε ὅτι θράσω τὸ χρίσμα; (δηλ. ἔτοιμάσω τὴν ἀλοιφήν...); ἔγωγ ἡ ἴδια γιὰ ἐβῶς γίνονται θύβια".

Σε' κάποιον ἀρρώστο, ἡ μα' τῶσθα τοῦ πρόφορε νὰ πιῇ κραδί εἰς "ἰαδίν ψυχῆς κ' σώματος", κ' ἔχυνε καλά. Ὄταν ἡ Αχυπία ἤθελε νὰ ἐλέγξῃ κάποιες κακὲς βρέψεις κ' πράξεις ἀνθρώπων, ἔκρυβε τὸ προορατικὸ της χάρισμα, λέγοντας παραβολές. Σε' μιὰ γυναῖκα ἐρανέρωθε ὅτι εἶχε κάνει 10 ἐκτρώσεις. Μία ἄλλη γυναῖκα πὸ ὑπέφερε ἀπὸ δυνατεῖς ἡμικρανίες κ' εἶχε πιῇ τριάντα χάρπια ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα, λέγοντας ἡ Αχυπία "ὦχ! .. πονῶ..." κ' θδάνθηκε ἡ γυναῖκα νὰ λιθοβτεῖν

ὁ πονοκεφαλός. Σύντομα ἔχυνε καλά. Πολλὲς τέτοιες θαυμάσιες πράξεις ὑπάρχον εἰς τὴν Ἰωή τῆς μα' τῶσθας. Ὁ

Α. Α. Τερεντιβενκο διηγεῖται: "Ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τρεῖς ἄνθρωποι πύχαιναν με' τὴν Αχυπία ὅπου της. Ὄχι μακριὰ ἀπὸ τὸ κελὶ τῆς μα' τῶσθας ὄρχωναν με' τρακτέρ ... ἡ βοή, ὁ θόρυβος ἦτο ἀπίστευτος. Ἡ Αχυπία κτωπώντας με' τὸ ραβδάκι της τῆ γῆ, κοιτᾶτοντας πρὸς αὐτῶς με' αὐταρότητα τῶς εἶπε: "Σταματῶθε, βῆμερα μὴ δορυβεῖτε...". ἔγωγ ἔβκεψδικά: "Ποῖος με' βῶς θ' αὐτὸ τὸ θόρυβο θὰ ἀκούθῃ τῆ φωνῆ της νὰ σταματῶθι βῆμερα ἑορτῆ ἀφοῦ πηρῶνεται γι' αὐτὸ ->

Ὁ
 Στάρετς
 Μωϋσῆς
 τῆς
 Ὀπτιναί.

Ἰδρυτὴς τῆς Ὀπτινα
 1782 - 1862

διπλασιο κ' ημερομίσθιο;,, Μετά από
 δύο ώρες επιβιμπρόντας ε'δαμε δ-
 λα τὰ τρακτέρ σταματημένα ..κ'
 ε'ς τὸ δάκος πλήρης υ'βυχία .ε'η
 ρωνή τας Αλυπίας ..ἀκούστηκε !!
 ε'η μάτσοκα δέν ε'πινε κ'ως
 (ε'δος ρωβδικῆς μύρας) , κα'ποιο
 βαρελάκι πὸ πρὶν λίγο ἀδειάγε
 (διδοντας ἐλευμοθύνη ε'ς ἐρχομένους)
 τὸ ε'χε ἀναποδογυρισμένο ε'ς τὴ
 γωνία .,, Ποιὸς τὸ ε'χουε;,, ε'ρωτῶ-
 γε ἀνιγματοδῶς ...

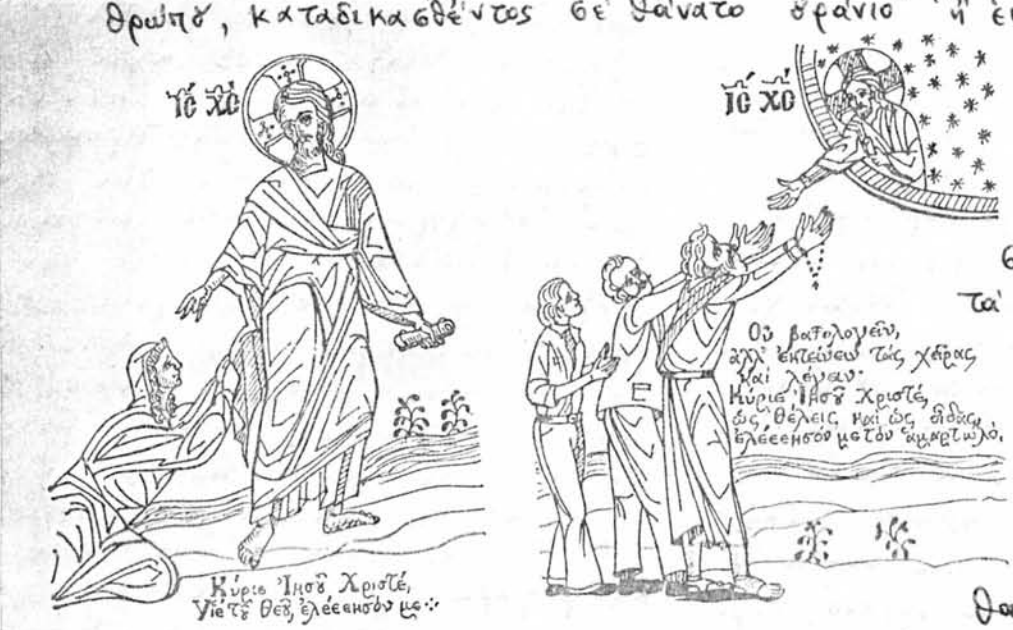
τα ε'ς τὴς ε'κόνες προεωχόταν κ'
 γιὰ ὅλα τὰ ε'ρωτήματα τὴς ἐλά-
 βανε κατ' ε'σδειαν ἀπάντησι .,ε'δι-
 δε βωταρῶδεις ὁδογίες. Κατὰ τὴν
 ὥρα φαγητοῦ, μ'ια φορὰ, ε'βτείλε
 μ'ια μοναχὴ βτὴ χαράδρα με' μ'ια
 λαμπάδα νὰ διαβάθῃ τὸ φαγητὶ.
 Ἀργότερα ε'γινε γνωστὸ, ὅτι ὁ ἀ-
 δελφὸς τῆς μοναχῆς ἐκινδύνευε κ' παρ'
 ὀλίγο θά τὸν ἐρόνευαν. ε'η δούλη τοῦ
 θεοῦ Ὀλγα, ἰατρός κ' ψυχικτρος ἦρθε
 ε'ς τὴν μάτσοκα, τὴς ε'δειξαν τὸν τόπο
 πὸ μ'ένα ἢ Αλυπία κ' ἐκεῖνη ἐκάθισε.

Ξαφνικὰ τὴς φώναξαν κα'ποιοι πῶς
 τὸλμᾶ νὰ κα'θεβτῆ ε'ς τὴν δεβὶ τὴς
 μάτσοκας .. ἢ Ὀλγα βυκώθηκε .,ε'ο-
 ταν ἦρθε ἢ Αλυπία με' αὐτοπρότητα
 τὴς ε'πτε :,, Γιατὶ βτέκεβαι; κα'δη-
 γε ὅπως βῶ ε'πταν ...,, Ὀταν πῆγε
 βπῆτι ἢ Ὀλγα ε'φώνατε δυνατὰ κ' ε'λο
 τὸν καιρὸ ε'πεφτε κατὰ γῆς χωρὶς λό-
 γο .. Σήμερα ἢ δούλη τῷ θεῷ Ὀλ-
 γα ἀγωνίζεται ὡς μοναχὴ ε'ς τὴ μο-
 νῆ τῷ Γορνέσκ Σέ ἕνα βτρατιῶ-

τη τῷ ε'κχεσαν τὸ σπλο .,ε'η Αλυ-
 πία τὴς ε'πτε :,, Αὐτὸς δέν ε'ἶναι
 ὁ ἐνοχος, τὸ αὐτόματο σπλο τὸ
 ε'κχεσε ὁ βαβίλειος,, Ὀπως ε'πτε
 ἢ μάτσοκα, αὐτὸ ε'ἶχε βυβῆ...
 ε'ἶδε ἕνα γνωστὸ τὴς, ἀνάμεβα βέ
 ἐπιβκέπτας κ' ἀνῆδυχα ε'φώναξε:
 ,, τὸν θανατῶνδν, τὸν θανατῶνδν,,
 Ἐκεῖνος ε'γινε χωρὶς ε'λοχία βα-
 λὸς, ἢ ἀβωτοφία τὸν βυνελάβε κ'
 βαβανίτουτῆς τὸν ἀπέθανε. ε'η
 Αλυπία τὸ προε'πτε ὅτι ε'ἶναι ἐπι-
 κινδύνο νὰ γίνῃ βελὸς με' τὴ δι-
 κὴ τῷ θελμῶ, ἀλλὰ αὐτὸς δέν βυ-
 νετίβτηκε .,ε'η Λαρίβα ε'ἶδε ε'ς
 τὸν σπλο τὴς, τὴν Αλυπία νὰ μετα-
 φέρῃ με' βυβκοχία ἕνα φορτίο .,,ε'η δε-
 λε νὰ τὴν βοηθῶ, ἀλλὰ δέν ε'δέχθη-
 κε λέγοντας :,, Τα' δικά βῶ βυγκέν-
 τρωνε,, Ὀταν ἢ βυγατε'ρα τὴς Λα-
 ρίβας, διηγήθηκε τὸ ὄνειρο, ἢ μάτσο-
 κα ε'πτε ἀναβικῶνοντας τὸ δάκτυλο
 ε'ς τὸν ἀέρα βὰ νὰ κα'νῃ κορβο-
 βχοῖνι :,,ε'η μ'ιτε'ρα βῶ ε'τβ νοβί-
 τει;,,ε'η διδαχθῆ. Αδυναμία κ' βυβκο-
 λία ε'ς τὴ μεταφορὰ τοῦ φορτίου ε'ἶ-
 ναι ο'ἱ ἀμαρτίες μ'ας, γηρατια ε'ἶ-
 ναι ἢ ἀπομάκρυνβὶ ἀπὸ τὸ δένδρο
 τὴς ζωῆς, ε'γω τὰ παῖρνω αὐτὰ δια
 νὰ τὰ ρίψω ε'ς κἀμινὸ τῆς θείας
 ε'ββπλαχυνίας .,ε'ο καθένας μ'ας πρέ-
 πει νὰ κρατῶν τὴν προβωπικὴ τῷ
 προεωχῆ κ' νὰ λάβῃ ε'βωτε'ρικό κό-
 πο δια τὴν βωταρῶν τῶν ἀνδρῶντων.
 ε'ς τὸ δάκος τῷ Γορνέσκιεβο

ὕπνευον πρῶτος χάτες. Με' αὐτό ἦταν βυθωδεμένο κάποιο μυθῆριο. Φανερώς αὐτὰ τὰ Ἰωά παρέμειναν εἰς ὑπερεβίαν Ἀλυπίας, κάνοντας μα-
 Ἰ τις κόπος εἰς θεραπεία τοῦ πηβίου. ... Ἡ μα' τσέκα ἔφερε βαρὺ ἔταυρο, ἰκετώσθα διὰ ἀδυνείς κ' τὰ Ἰωά, τὴν βουδῶσαν εἰς αὐτό.
 ... ὅποιος ἀγάπᾳ τὰ Ἰωά, βυθωμώτερα θεραπεύει τὰ ψυχικὰ τὰ τραύμα-
 τα, βλέποντας τὴν εὐρημοβυνη τῶν Ἰωών, πού αὐτὸς βτερεῖται. Ὁ ὀδῖος
 Σεραφεῖν ἔκαψε λαμπάδα γιὰ ὄλως τὸς ἐπιβκέπτας τὸ, τὰ γυώριζε ὄλα
 γι' αὐτὸς. Ἡ Ἀλυπία εἶχε τὴ δύναμι με' τὴν προβευχὴ τὴς ν' ἀλλάξῃ
 τὴν κατάστασι εἰς τὸ καλύτερο. Κάποιοι κακοὶ ἄνθρωποι κρέμαβαν δίπλα
 ἀπὸ τὸ κελλί τὴς ἑνα γάτο. Ἡ μα' τσέκα δὲν ἐπέτρεψε νὰ τὸν θάψον, ἐπὶ
 ἀρκετὲς ἡμέρες ἐβιδίσε κύκλο ἀπὸ τὸ νεκρὸ Ἰωὸ λέγοντας ἀνιγματοῦδως:
 « Θὰ Ἰύβη ἢ δὲν δὰ Ἰύβη. Δὲν ἀποσφαιδὰ τὴν τύχη ἀγνώστῳ ἄν-
 θρωπῷ, καταδικαθέντος θε' θάνατο θράνιο ἢ ἐπι γέιο. »

ἸϞ ΧϞ

ἸϞ ΧϞ

Κύριο Ἰησοῦ Χριστέ, γιὰ τὸ θεὸ ἑλέεισόν με.

Ὁ βατολογεῖν, ἀπὸ ἐκείνου τὸς χάρας καὶ ἄγαν. Κύριο Ἰησοῦ Χριστέ, ὡς θέλεις, καὶ ὡς ὀδοῦ, ἑλέεισόν με τὸν ἀμαρτωλῶ.

Οἱ ἄνθρωποι ὅπως φαίνε-
 ται με' πρῶτα
 ματιὰ εἶναι
 βυθωδεμένοι με'
 τὰ Ἰωά τὸ κόβησ'
 « Πάθα κ' τι-
 βίς βτενάτῃ
 κ' ὀποφέρει
 ... » κ' οἱ
 θαβανιδταί τὴς
 κτιβως εἴμε-
 θα εἴμεῖς. Ὅταν

« ΑΔΙΑΛΕΙΠΤΩΣ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ » (Α' ΘΕΣ. 5, 17) ἔρωτιβαν τὴν μα' τσ-
 « ἸΗΣΟΥ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΑΣΤΙΖΕ ΠΟΛΕΜΙΟΥΣ. » βκα γιὰ τὰ θυρία εἰ-
 ΙΩ. ΚΛΙΜΑΚΟΣ

ναὶ τὸβο ἀρρωθτα θε' βας, τοὺς
 εἶπε : « Οἱ ἄνθρωποι Ἰὸν ἀω-
 τως, με' αἴματω χυβίες κ' ὄλα
 ἐπιδρῶν εἰς τὴν διηιδόργια. Ἡ φύ-
 βίς ὀποφέρει με' τὸν ἀμαρτῆβαν-
 τα ἄνθρωπο, διστὶ παίρνει τὴς
 ἀμαρτίες τοῦ, ἐπάνω τὴς. Ὅ-
 ταν εἴμεῖς ἀμαρτανῶμε, ἀκό-
 μη κ' με' τὴς βκεψείς μας, τῶ-
 τε μπορεί νὰ προελθῇ θε' ἄλ-
 λο μέρος τὴς γῆς καταβτροφῆ.
 Σέ διηκτιριαθμένᾳ ὀδατα
 πεδαίνον τὰ φαρία, ... πᾶ-
 νω βτα' δαβη καίχονται τὰ
 πῶλια. καὶ ὅταν προβευχῶ-
 μεθα, ματὶ μίας εἴχεται
 ὄλη ἢ ἐπι γεία κτιβίς. Λίγο
 πρὶν τὸ θάνατο τὴς Ἀλυπίας

ἐφάνικαν δώδεκα χάτες .. ὀβες κ' ὀ
 ἀριθμὸς τῶν Ἀποβτοχῶν :: μετὰ ἔφυ-
 χαν ... ἔφεινε ἑνας γάτος, πού ὅταν ἐ-
 κοιμῆθη ἐν κυρίῳ ἢ Ἀλυπία, Ἰὰ πηγῶε
 εἰς τὸ βτιβος τὴς, ἀπλώθηκε κ' πέθανε.
 . Σέ κάποια γυναῖκα πού ἔπεβε κ'
 τραύματιβτικε, ἢ μα' τσέκα εἶπε : « Ἐ-
 κεί πού βκόνταψες, πηχᾶνε κ' νὰ εἰ-
 πῆς : Μιτερα γῆ, βυχῶρεβε με. Ἡ
 γῆ β' ἐτιμῶριβε, ἀλλὰ βὺ ταπεινώβῃ »
 Οἱ ἄνθρωποι ἔφερναν εἰς Ἀλυπία,
 χρήματα, τροφίμα τὰ ὀποῖα ἐμῶραζε εἰς
 πτωχούς κ' χρήματα ἔδιδε εἰς ἐκκλησίας
 διὰ νὰ μνημονεύν τὰ ὀνόματα. Ἡ μα'-
 τσέκα ἀχόραζε μιά ἀγκαρία λαμπάδες
 κ' τὴς ἀφινε ἐμπρός εἰς τὴς εἰκόνες εἰς
 τὸ νὰ τὸ Ντιμῆγιεβο. ἔφερνε κ'
 ψωμιά γιὰ ἀχρυπνίες. δὲν λυβμονδ-

**ΥΠΑΚΟΗ'ΕΣΙ ΑΠΟΘΕΣΙΣ ΔΙΑΚΡΙ-
ΣΕΩΣ ΕΝ ΠΛΑΤΩ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΣ...**

βε να ριχνη ψιχσλα για τα περιβτερα ... που μοχλις των ε-
βλεπαν με την κυρτωμενη μορφη της, να ερχεται πετω-
βαν κοντα της ... Πολλοι γε-
ρουτες ειχαν αγαπη εις τα δη-
μιουργηματα αυτα πο ειναι
συμβολα το ΑΓ. πνεωματος . Ο
εθιος Παρθενιος το κιεθε εις
νεανικη ηλικια η ζωη του θεικης
οπαβιας . Εκοιματο νυκτα ε-
ξω εις τον ανοικτω ουρανο, ζαφ-
νικα εληψε λευκοχιονο περι-
βτερι πο ηκουχα πετωβε ε-
πανω το . Με την ανατολη, ε-
ξαφανιδαυκε εις τον αερα .

-Απ' εκανη τη οπημη η καρ-
δια το παιδιθ, δεν προβκολλη-
θηκε σε τιποτα χηινο κ' εχι-
νε μοναχος . Ο διωχμενος
απο την εξοβια ηγαμενος ι-
ωβιφ (εις το μοναχικον οχη-
μα Αμφιλοχιος) ενταφια-
ομενος εις το νεκροταφειο
το μοναστηριθ Ποτβαγιεφ,
εδεχετο εμφανιθεις περι-
βτεριων ... Η προορατικη
μοναχη Αλεξανδρα της μο-
νης φλωροβσκυ εωλογουβε,
τρεφοντας περιβτερα υπερ
αναπαυθews αβαπτιστων
παιδιων . Ιδθ κ' η Αλυπια
ητο φανερωτερο οτι τετοια

ουβια προβφerei . Για καποιοις εδιδε,
μνημονευει εις των αχρυπνια , για αλλου τοσ
παρεδιδε εις τα χερια εξουβιατο των περιβτε-
ριων . "Οταν εις το εαβος Τοχοβεχιεβο προ-
βπαυθβαν να καλληρχηθον κοντα εις τα εβοχι-
κα ερχατων κομηατος , ο λαοσ θυηκε απο τα
βπιτια τοσ . Η Αλυπια δεν τοσ κρυβε να φυ-
χον κ' ειπε : " Για μενα εδω απεραβιδωη ,
Η αβουνοβια Ιητωβε αφορμει της ειπε : " Ποι-
οσ σε κατοικηβε εδω ; " Η ματωβκα απαντη-
βε : " Ο υψιβτοσ , " Τελικα δεν τερμηβαν να
την περαξον , κατα μια αρχαια παραδοβι οι βα-
λοι εθεωρουνο αδικτοι , κ' δεν επρεπε να ε-
ξαδκον βια δι αυτοσ , αφου ο θεοσ φρου-
τιτει για αυτοσ , χωρις εμεισ να κατανο-
εμε το οχεδιο της θειασ Προνοιασ . Ο α-
βουνοβικοσ, πο εφεδιωξε την Αλυπια απο
τουσ απαχορευμενο τοπο μετανοωντασ ελε-
χε : " Η ματωβκα μη εδειξε την εξοβια μη,
χεριβα ψειρεσ πο με τυραννωθβαν δι οτι δεν
φρονυτα τι βωαυρια μη " . Λιγο κατ' ολιγον
τοσ εφεδιωξαν , η Αλυπια εμεινε εις την πε-
ριοχη της χαραβρασ εντελωσ μονη - ολομονα-
χη . Οταν εκει κοντα εχινε η εκκληβια
της βκητυσ , καποια πνευματικα παιδια
της Αλυπιασ ειδαν ο' ενα τοπο εκει , λευ-
κη φιχουρα αχχελθ ... σε κατεβτραμεινεσ
εκκληβιεσ αορατεσ - μυστικεισ δυναμεισ τελοθ
διακοβια θεικη , δια τοτο η θεια χαρισ σε
αχθισ τοποσ , γινεται αντιληπτη απο δεκα-
δεσ χιλιομετρα , Αχχελοι φυλακεσ θα βτε-
κονται σε τετοιουσ τοποσ εωσ της Β' παρθ-
βιασ . Η Αλυπια Ιδθε εις το εαβος κ' τιποτε
δεν εροβυτο . " Ιβωσ σε αθεο ανθρωπο →

15

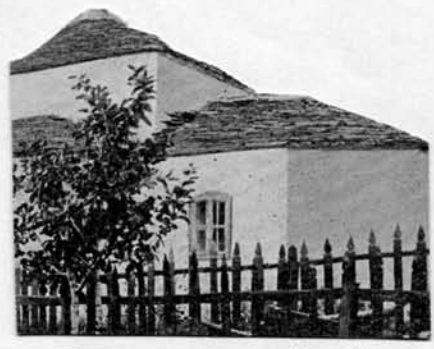

Изображение Иконы Герасовецкой Божией Матери

κυριαρχεί ο φόβος. Μακρύτερα εις τὸ νεκροταφείον τῆς ἐκκλησίας εἶχαν ἐνταφιασθῆ ὁ ὁσίος Παρθένιος τῷ κίεβθ, ὁ πατήρ Ἀλέξιος ζεπέλεθ. Οἱ προερχοῦντες αὐτῶν τῶν Γερόντων ἐφθάρσαν τὴν Ἀχυπία. Εἰς τὸ δάβος τῷ Γκολοβέχιεβο ἢ ματσόκα Ἀχυπία, ἐκράτιβε γραμμὴ ἀμύνας τῆς πόλεως τῷ κίεβθ, μετὰ ἐπιθράνια πνεύματα τῆς κακίας, ἔβτεκετο ἀχωνιότρια ἀρατὸ ποχέμη, θρηνοῦσα κ' εὐχομένη, ἀχίατε τὸν ἐαυτοῦ τῆς δια τῶν βωτυρία τῷ κόβμη, ὡπὲρ τῆς δόξης τῷ κυρίῳ.

Ἡ Ἀχυπία ἐνῶ θυνομιλοῦσε, ξαφνικὰ ἐφώνησε με δυνατὴ φωνή, ἀπειθυνομένη εἰς τὰ ἀόρατα πονηρὰ πνεύματα. ἔλεγε: "Ὁλη τὴ νύχτα με τοποθετῶν εἰς τὰ μαχαίρια". Οἱ δαίμονες ἐφανερώσαν εἰς τὸν ἐπίσκοπο Βαρνάβα Μπιαλιαγιεθ ὅτι ἔχον ἐξουσία νὰ παραμένον εἰς τὸ ναὸ, κατὰ τὸ χρόνο τῆς λατρείας τῷ θεῷ, κυρίως ὅταν φαλλώνται οἱ ὥρες α', γ', ε' καὶ ἐνάτη. Ὅταν ὁ ὁσίος Ἰωάννης Ἀταμάνοκ ἐμνημόνευε εἰς τὴν προκομιδὴ: "πάντων τῶν ἐπι γῆς κ' αἰς ἀβύσσῳ", οἱ δαίμονες ἐκραύθαβον εἰς τὸν ναὸν! ... Τὸ ἀκαθάρτο πνεῦμα εἶπε εἰς τὸν ὁσίον Μακάριον Ἀλεξάνδρειας: "χωρὶς ἐμῆς δὲν γίνεταί οὔτε μίᾳ ἐκκλησιαστικῇ ἀκοχῶθια, ὅτε μοναχικὴ θυκέντρωθι...." διη. παρόντες οἱ δαίμονες μετὰ πειρασμούς. Ὁ ὁσίος αὐτὸς τοὺς εἶδε ὁ ἴδιος κατὰ τὴν ὥρα θ. Λειτουργίας μετὰ μορφῇ

μικρῶν παιδιῶν νὰ τρέχον ἐντος τῷ ναῷ κ' πετώντας, θυχῶντας τὸς μοναχούς. κάποιοι ἐδιώχνον τὰ πονηρὰ πνεύματα μετὰ προερχή, ἀλλοὶ ἐδέχοντο τὸς λοχίβους τῷ ἐχθρῷ, κ' ὁ ἄλλος οἱ δαίμονες ἐκάθοντο εἰς τὸς ὥρες. Ἡ βταριτβα (= χερνυτβα, πνευματικὴ ὁδὸς) Ἀχυπία, θυεβη νὰ ἐκδιώξη δαίμονας μετὰ ραθῶς τῆς. ἔτσι ἐνερχόσαν οἱ μακάριοι πατέρες. Ὁ ἱερομόναχος Θεόφιλος τῷ κίεβθ ἐἐχημάτισε εἰς τὸν αἴρα τὸ θυρεῖον τῷ Τιμίῳ Σταυρῷ, ἐκδιώκοντας τὸν ἀντίπαλον δια τῆς δυναμείως τῷ Σταυρῷ κ' λέγοντας: "Ἀναστῆτω ὁ θεὸς κ' διακορπιθῶτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ". Ὁ μακάριος Παῖδιος τῆς Λαύρας

ὁμοίως πολεμοῦσε εἰς τὴν ἐκκλησίαν: "ἔ! ἀκαθάρτη δύναμι, ἦρθε νὰ βανδαλίβης τὴν ἀδελφότητα!!", κ' καταδιώκε τὸς δαίμονας.... Κατὰ τὴν ὥρα τῷ Χερσθικῷ θμῶ, ὅταν κατερχομένη ἀπὸ τῷ Σταυρῷ τῷ Ἄμνῳ, κυκλώνον δωδεκά λεξεῖνες ἀρχέων, ἢ Ἀχυπία μετὰ ἴδια τῆς τὰ μάτια εἶδε τὸν ὀργισμένον σατανᾶ, ὁ ὁποῖος ἐξῆλθε ἀπὸ τὴν ἀβύσσῳ δια νὰ φέρη πειρασμούς εἰς τὴν τῆς κ' νεκρῶς κ' ἀπειλοῦσε μετὰ γροθιά τῷ. Τὸν ἀκοχῶσαν δαίμονες κ' ὄσοι ἄνθρωποι ἔτεβαν εἰς τοὺς δαιμονικοὺς πειρασμούς ἐκαθαρίστικαν.

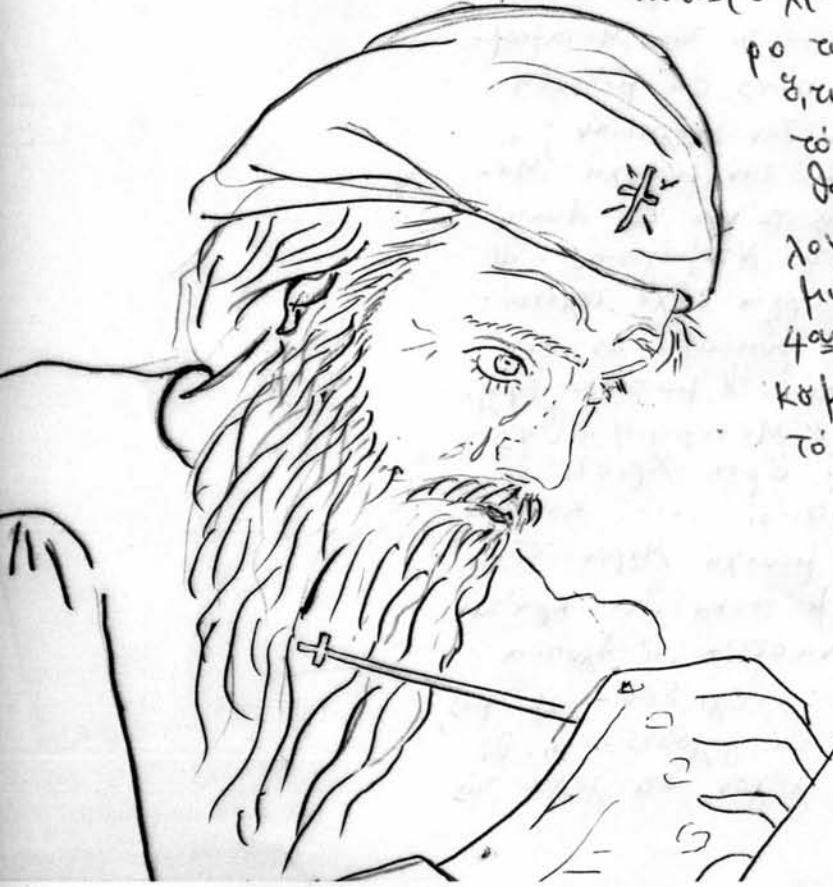
Τὸ προορατικὸ τῆς Ἀχυπίας ἦτο ἀναφοριθῆναι τὸ γὰ ὄβος τῶν γυριτῶν. ὅταν τῆς εἶπαν γὰ τὸ ἀνοιγμα τῆς Λαύρας τῷ κίεβθ, ἀπὴντυβε: "ἀνοιξαν, ὅμως ὄχι γὰ νὰ χαίρωμαβτε, ἀπὸ τῷ κίεβο μὴ ρύχετε, δια γίνη παντὸ πείνα ἀλλὰ εἰς τὸ κίεβο δια ἀπάρχη ψωμί". Ὅσο βαθύτερα ἐρευνᾶς τὴν Τωὴ τῶν ἀχωνιότων εὐσεβείας τῷ κίεβθ →

τόσο περιβόητο πείθει, ότι μόνο η
 αγιότητα είναι που τρέφονται εις
 των δύσκολη ώρα όπως ο επίδοξος
 άρτος. «Ο κύριος, τος άνθρωπος τος,
 δεν τος εγκαταλείπει έως θανάτου,
 τος ορθόδοξος πίστης, θα τος κρατεί
 εις ένα πρόδρομο - επροφήτευσε η
 Αλυπία, μέχρι τος θανάτου της
 η μάτογκα Ιουδα με μια χυμωτή
 θ'αύτη αριθμητι (έορτών κ' ημερών)
 που των ονόμαζε "Ιεροδοξο-
 μιτικο ημερολόγιο". Το προφητικά
 γεγονότα των καρών πληθαίνουν - η Α-
 λυπία έβλεπε τον κόσμο από άλλη
 πλευρά. Υπάρχει εις των συνειδητι
 όλων ο θείκολατρευτικός ρυθμός που ο-

νομάζεται, "λειωρχικόν έτος" που περιέχει τος θύ-
 νολο των νηστεών, ημερες μνήμης αγίων, έορτες, όπου οίπιβται
 εμφανίζονται εμπρός εις τος πρόσωπον τος κυριού. ο θεός ε-
 χιάται τος ορθόδοξος της Οικουμένης μη αφήνοντας να δια-
 σταται θε'αβύνδετα σύγχρονα κομμάτια. Αύτος ο εκκλησιαστι-
 κός χρόνος κυριαρχεί θας πνευματικές αξίες, τος δεν είναι
 παροδικές-προσωρινές. ο τριπλός λειωρχικός κύκλος, ημερησί-
 ος, εβδομαδιαίος, ετήσιος με αποκορύφωμα την πασχάλη πα-
 νήγυρι!! Ιδού ο έσωτερικός άξων άξων της χριστιανι-
 κής επαφής με τον κόσμο!! Έμεις αιδωόμεθα τον χρό-
 νο αδιαίρετο, επαδύ διαποτίζεται από των αιωνιότητα. Μόνο
 αυτός(ο χρόνος) χάνεται εις τον χειμαρ-
 ρο των ημερών. .. ότι αφαιρεί,
 ότι δεν έχει όπερμα τως, αιώ-
 τος δεν ατίται τη ζωή. Το
 θεμελιο τος ορθόδοξο ημερο-
 λογίος είναι η Ιουλιανή αριθ-
 μητις που των έχαθαν των
 4ος οι άγιοι Πατέρες της Α' Οί-
 κουμενικης Συνόδου, ματι με
 τος Αλεξανδρινό Πασχάλιο.
 Το ημερολόγιο είναι φύλαξ
 της μνήμης
 τος ορθόδοξο
 λαού.

Το ημερολόγιο είναι φύλαξ
 της μνήμης
 τος ορθόδοξο
 λαού.

«Η ἀλλαγὴ αὐτῶ, πάντα εἶναι
 ρήγμα - διαόπαιδι ἀπὸ τῶν
 πρώτῃ ποικιλικῆ τὰ ῥι. Ὁ
 ἑωρωπαϊκὸς ψευδοχριστιανι-
 κὸς κόσμος κυριαρχεῖται
 σήμερα ἀπὸ τὸ Γρηγορια-
 νὸ ἡμερολόγιον. Τὸ ἔτος
 1918 οἱ κομμουνισταὶ ἐπέ-
 βαλαν αὐτὸ εἰς τὴν πλεο-
 ψυφία τῶ Ρωσικῆ λαῶ
 Μεγάλος ἦτο ὁ πειραθμὸς

τῆς ἀλλαγῆς τῶ ἡμερολογίου εἰς τὴν θεία λατρεία, ἀλλὰ ἡ Ρωσικὴ ἔκ-
 κλησία ὅπως κ' ἄλλες ἐκκλησίες, εἰς τὴν ὀρθόδοξῃ παραδόσει τοῦ ἱερι-
 ανῶ ἡμερολογίου, ἐμείναν πιστές. Ἡ ἱεραποστολή μας, κρατῶ τὸ ἱερι-
 ανὸ ἡμερολόγιον, ὅπως παρεδόθη ἀπὸ ἀγίους πατέρας, πρὸ διαστάματος
 αὐτῶν ἐνομοθετήσε ὁ κύριος. Μὴ αὐτὸ τὸ ἡμερολόγιον (τὸ ἱεριανὸ) ποὺ
 εἶναι ἡ ὀρθανωτικὴ συνειδήσι τῶν πιστῶν, συμφωνῶσε ἡ ματῶσκα Ἀγυπία
 ... «Ἡ πνευματικὴ προοπτικὴ εἶναι ὁμοία μ' αὐτῇ πρὸ εἰπέσαμε εἰς τὶς
 εἰκόνες. Τὸ γεγονός τῆς ἐλεύσεως τῶ ζωτήρος ἐτελείωθε κ' ὁ κόσμος
 ἐβώθη. Ἄν κ' ῥοθερά κριθὶς ἀναμένεται, τὸ κέντρο τῶν χρόνων δὲν
 εἶναι εἰς τὸ μέλλον, ἀλλὰ εἰς τὸ παρελθόν, εἰς τὴν ΑΝΑΙΜΑΚΤΟΝ ΘΥΣΙΑΝ
 τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ. Ἡ βάρκωσις τῶ γιού τῶ θεῶ, φανερώνει τὸ ἔχενδιο τῶν
 χρόνων, ὅπῃ ὁ καθένας εὐλοχεῖται εἰς τὴν σταυρικὴν Τῆ θυσία... Ἡ ἡ-
 μέρα τῶν ἀποστόλων Πέτρος κ' Παῦλος κατατὸν ἡπολογισμὸ τῆς ματῶσκας
 ἦτο τὸ ἔτος 1987 μῆνα Νοεμβρίου. Διαφορὰ τριῶν μηνῶν... Ὁ
 ὁδὸς Νεῦρος τῶ Ἀδωνος, ὁ μυροβλήτης, ἐπροφητεύσε: «Ἡ ἡμέρα θα ἀλλάξη
 κ' θα φαίνεται ὅταν ἔρα, ἡ ἐβδόμηδα ὁδῶς ἡ ἔρα, ὁ μῆνας ὅταν ἐβδόμη-
 δα κ' τὸ ἔτος ὅπως ὁ μῆ-
 νας», ... εἶπε ἡ Ἀγυπία: «Ἄγ-
 ριο εἶναι ἔορτῃ τῆς Μεταμορ-
 φώσεως, ποῖος θα με ὁδη-
 γήσῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν;»
 Πύχε με τὴν μοναχὴ Μα-
 ρίνα εἰς τὸ ναὸ τῆς Αναλή-
 ψεως ὁτὸ Ντιμεχίεβο. Ἡ
 θεία λειτουργία εἶχε τελειώ-
 βει, ὅταν φθάσαμε εἰς τὸν
 ἄδειο ναὸ. Ἡ ματῶσκα ἔφαγ-
 λε τὸ: «Μεταμορφώθης
 ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ
 θεὸς κ.π.», ... Καποια
 φορὰ ἡ μοναχὴ Μαρία εἶπε
 εἰς τὴν ματῶσκα ὅτι κρατῶ-
 σε τὴ νηδύα, ἡ Ἀγυπία
 τῆς εἶπε: «Ὁχι, δὲν ἐνύστεφες,
 δὶσά δὲν θα χερῶδες...». Ὁ
 πατέρες λέγον ὅτι λόγῳ τῆς

φορὰ ἡ μοναχὴ Μαρία εἶπε
 εἰς τὴν ματῶσκα ὅτι κρατῶ-
 σε τὴ νηδύα, ἡ Ἀγυπία
 τῆς εἶπε: «Ὁχι, δὲν ἐνύστεφες,
 δὶσά δὲν θα χερῶδες...». Ὁ
 πατέρες λέγον ὅτι λόγῳ τῆς

Зелено Цензураю Москва 1 октября 1906г.

Лит: Серафимо-Дивеевского Монастыря, Ниж

«Η Σία Χριστων βαχη Παρασκευη τῆ Ντιβέγιεβο
Σφωτογραφία δεκα ἔτη πρὶν ἀπὸ τὸ θάνατό της»

Parasceva or "Pasha," fool-for-Christ of Sarov and Diveyevo (†1915).

Δημιωδίας τῷ Αναχρίστῳ θά βυνο-
μῶν τὰ τελευταία 3,5 ἔτη κ' αὐ-
τὰ θὰ περάσῃ βλν ἕνας χρόνος.

« Δικφορετικά οὐδείς θὰ βῶ τεται »
ἔλεγε ἡ Ἀγυπία. Σήμερα οἱ ἡ-
μέρες φεύγῃ με δαιμονική ταχύτη-
ται . Ὁ δαίμων τῷ ὑπολογιστῷ τρέχει
τῶν κύκλῳ χρυσοῦτερά ἀπὶ θῆτι
βυνοῦς . εἰς τὴν γῆ μπορεί νὰ περ-
νῶν ἑπτα' ἔτη ὅταν εἰς τὰ μαῖα
τῷ θεῷ μόνο ἕνα ἔτος .. Ὁ θεός
βυραγίται με τῷ ἔλεος τῷ , τα' χα-
ριτωμένα δῶρα τῷ Ἀγ. Πνεύματος τὰ
ἑποια ἀραιρῶν τὴν θλίψι ἀπὸ τὴν ψυχή.

... Ἡ Ἀγυπία ἔδειχνε τῷ ραβδῶ-
κι τῆς λέγοντά : « Ἴδὲ τόσος χρό-
νος μὰς ἔμεινε , κ' δέν μετανοῦμε,
ἀλλὰ αὐτὸ δέν θὰ γίνῃ » . ἕνα χρό-
νο πρὶν τῷ θανάτῳ τῆς ἡ μαῖα -
βκα τῷ ἐφανέρωθε εἰς τὰ πνευμα-
τικά τῆς παιδία' ὅτι « ἀναχωρεῖ ἀ-
πὸ αὐτοῦς » .. ὅλοι ἔκλαιγαν .. Ἡ
Ἀγυπία τῷς βυρκέντωθε εἰς τὴν τρα-
πέτα , εὐλόγηθε , λέγοντά : « φαίετε .. »
ἤθῃαν παρόντες τότε δῶδεκα παρ-
θῆνες . Με' ἱκανοποιήθη ἀναψῶ-
νυθε ἡ μαῖα τῶκα : « Ἄξιον » . Ἀπὸ
αὐτῶν τῶν ἡμέρα ἄρχιθε νὰ διδῇ
εἰς τῷς ἀνδρῶν δίαφορα ἀντικείμη-
να , πιάται πῶ διακονοῦθε εἰς τὴν τρα-
πέτα θὰ νὰ ἔδειχνε ὅτι ὁ ἅκοπος
τῷ μοναχῷ εἶναι νῆναι θ' ὁ μὲς
ὑπυρε' τῆς . Αὐτῶν ἡ καταστάθις
δέν ὀνομάζεται τω χαῖα ἰθαῖχτος .

Δέν εἶθαι ἔτοιμος νὰ ὑπυρε' τῆ-
θῆς (νὰ διακονήθῆς , νὰ θυδιαθῆς)
μὴ λαμβάνῃς τῷ μοναχικῷ
ὄχημα . Οἱ ἀχθεοὶ εἶναι δια-
κονικά πνεύματα , πού βουδῶν
τῶν ἀνδρῶν με' βύνοτο δρό-
μο νὰ πορευθῆ εἰς τὸν θύργ-
νιον Πατέρῶν . Λίγο πρὶν τῶν θά-
νατῶ τῆς , ἡ Ἀγυπία ἀναψε μὴ
λαμπάδα .. Ἡ μοναχὴ Μαρίνα εἰ-
βῆθε , εἶδε εἰς τῷ ἅκοταθι ἡ
λαμπάδα νὰ τρεφοθῆνι , ἔτσι
πὸ ποτῆ δέν ἔχινε . εἶπε ἡ
Ἀγυπία : « Ἡ λαμπά εἰβῆθε , δι-
βάθε μὴ φαχῆρι ... θὰς ἀψῆ-
νω ὀρφανῶς , ἀλλὰ θὰ θὰς πα-

ρικορῶν , ἀλλὰ ἡ μητέρα ἡδὲ δέν θὰ ναι
μ' ἔβας .. αὐτὸ εἶπε χρῆγορα εἰς τὴν
μοναχὴ Λιόντηλα . Τὴν κυριακὴ 17
Ὀκτωβρίου (30ῃ με' τῷ με' ὑπεροχῶ -
Γρηγοριανῷ) τῷ ἔτος 1988 εἰς τῷ κε-
λαῖκι εἰς τῷ δαῖος τῷ Γκολοβεθῆθε
ἦτο πολὺς λαός . Κάποιος ἡ Ἀγυπία ἔ-
βταψε εἰς τὸν ταίρο τῷ πατρός Ἀγε-
ξισ Σεπέρεθ : « Πυχαίνετε , προβκουῖ-
θε , ἐκεῖ ὁ ἱερεὺς ἱερόρηθ » . Μετὰ
τῶν τραπέτα ἡ μαῖα τῶκα φαίτωθε .

Ὅλοι ἀνεχωρῆθῃαν . ἔμεινε ἕνα βύτορη-
κό τωχαῖρι νὰ ματῆψῃ τὴν τραπέ-
τα . εἰς τὴν δούμη τῷ θεῷ Μαρία , ἡ
Ἀγυπία ἔδωθε λαμπάδα με' τὴν ἐντο-
λὴ αὔριο εἰς τὴν εἰκόνα τῶν ἀγῶν Πάν-
των νὰ τὴν ἀνάψῃ .. « Ἄρτο κ' μελί
παρῆχθηθε νὰ ἔχῃν εἰς τῷ τραπέτακι
τῆς ἀχρυπνίας εἰς τῷ ἔξῃς , μὴ
ἔρχεθῃ » . Ἡ Μαρία , ἐβκέρθηθε ὅτι ἔ-
λεγε ἡ Ἀγυπία γιὰ « βυθῆρα » , .. ὅμως
ἔκείνη ἔνοοῦθε , « πάντα » ..

Μερικῆς ἡμέρες πρὶν , εἶχε εἰπῆ
εἰς τὴν μοναχὴ Μαρίνα : « Τὴν κυρια-
κὴ , μὴ πυχαίνῃς εἰς τὸν ἔβπερινό »
.. ὅταν εἶδε ἡ Ἀγυπία τὴν Μαρί-
να πού ἦρθε ἰχαῖρθε , καθῶς εἶχε φα-
πῶθε . ὅτῳ θανῆθι τῆς εἶπε : « κίνυθε
μὸ τῷ μαντήρι , ἔχω ἀποθνήθκω ! »
ἔκείνη κατενῶθε ἀλληγορικά : « Διδ-
βάθε φαχῆρι » .. Ἡ μαῖα τῶκα ὑψῶθε
τῷς ὀφθαλμῶς τῆς πρὸς τὰ ἄνω .. Ὅταν ἡ
Μαρίνα ἔβθῆθε εἰς τὰ λόγια τῶν φαθῶν
ἡ ὀ βαβίλωθς με' κ' ὁ θεός με' .. Ἡ Ἀγυ-
πία εἶπε : « Ἄρκῃ , χύριθε με » ..

ὄρος Σινᾶ

κοιμητήριον

- 1- Вершина Синяя
съ горы св. Епистимии
- 2- Монастырская усыпальница
(къ стр. 47)
- 3- Келлія (къ стр. 46)

Новака-Делца

Μοναχικό κελλί.

Ἡ Μαρίνα χωρίς κόπο ἐβίκωσε τὸ ἀπο-
ξηραμένο θώρακάκι της. Ἡ χειρόναβ-
θα ἦταν ἀδύνατη, λείψανο, κ' ὄχι ἀν-
δρῶπος ...

- Σοῦ ἔδωκα χρυσατάκια; Ἡ Μα-
ρίνα θυμήθηκε ἕνα δῶρο ρούθμι κ' εἶ-
πε: « Μὰ τὸ θεὸς, ἔδωκάτε ». Καί ἡ
στάρτζα: « Αὐτὸ θυφαίνει, δὲν χάνεις... »
« Ἄγθερα ὁ ἀνδρας κ' ἡ γυναίκα, πὸ
ἔματεσαν τὴν τροπέτα εἶδαν τὴν
Ἀρσιπία χωρίς ν' ἀναπνέη κ' τὸ προ-
σωπὸ της νὰ λάρπη μὲ οὐράνια δό-
ξα. Ὁ κύριος ἔκαλεσε τὴν ἐκλεκτὴν
του, ἀπὸ τὴν μαρτυρικὴ ζωὴ εἰς τὴν
ἀτελεῶτατον χαρὰν. Ὁ ἄδουχος δα-
νατὸς της ἦταν εἰρηνικὸς κ' ἀνεπαίδευτος ... Ἡ μὰ τὸ θεὸς ἔλεγε: « Δαὶ Τηὸν
ἔκατὸ χρόνια βάν μιά ἡμέρα ». Ἡ ἡμερομηνία γεννήσεως της, τὸ ἔτος 1888
εἰς τὴν πλάκα τῶ ταίφθς της. Ἡ ἀγωνίστρια τῶ Γκοζοβέχιεβο ἀνεχώ-
ρισε εἰς κύριον τὸ ἔτος ἑορτασθῆ τῆς χιλιετηρίδος ἀπὸ τὴν Βάπτισι τῆς
Ρωββίας, ὅταν ὁ θάτανᾶς, δεμένος χιλιά ἔτη, ἐξῆλθε ἀπὸ τὴν ἀβυθὸ
διὰ νὰ φέρη δοκιμασίες κ' πειρασμοὺς εἰς τῶντας κ' νεκρὸς. Μεγάλος
θλίψεις προσέπε ἡ Ἀρσιπία γιὰ τὸς κατοίκους τῶ κιεθῶ, ἑπτὰ χρόνια
ὡτὲς συνέβησαν μετὰ τὸν θάνατό της. Ἡ ἴδια ἡ μὰ τὸ θεὸς εἶχε προ-
εἰπῆ, ὅτι δαὶ τὴν ἐνταφιαθῶν εἰς τὴ μονὴ φλωρόφσκυ - θπως κ' ἔχινε.
Ἡ μοναχὴ Μαρίνα ἔτοιμασε τὸ λείψανό της γιὰ τὸν ἐνταφιαθμό. Μετὰ
τῆς πρῶτες δευθεῖς (νεκρωθῆκα τριτάτη 1 κ' ἀρσιπία, τὸ θῶμα της μετε-
φέρθη εἰς τὸ μονατήρι θπὸ ἔφαρχν εἰς τὸν ναό. Ἡ Ἀρσιπία εἶχε προ-
φητεῖαι: « Ὅταν τὸ πρῶτο χιόνι δαὶ πιπτη, δαὶ μὲ ἐνταφιατετε... » καί
πραγματικά, ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἔπεσαν
οἱ πρῶτες νιφάδες χιονιοῦ. Μετὰ τὴν
εὐλογία τῆς ἡγερμένης Ἀντωνίας τὸ
πολυθαβανισμένο θῶμα τῆς μακαρίας
Ἀρσιπίας εὗρηκε ἀνάπαυσι εἰς τὸπον
μονατήριθ, εἰς τὸ κοιμητήριον Λέονι.
Ὅποιος τὴν μνημονεῖ, ἡ μὰ τὸ θεὸς
ὄκα τὸν θουθεῖ μετὰ τὴν μητρικὴν
της Ἀγάπη, χαριτουντας ψυχικὴ
ὠφέλεια. εἰς τὸ κοιμητήριον εἰς
τὸ Λέονι, εὗρηκεῖς εἰς τὸν ἑαυτό
θὸ μιά ἄλλη πλευρὰ τῶν χει-
ρονότων: καλὸ κλίμα, ἡλιοφα-
νεια ... σφώνονται ταπεινά
οἱ σταυροὶ ἔπάνω εἰς τὸς ταίφθς
ποὺ ἀναπαύονται οἱ μοναχες - οἱ
νόμοτες τῶ Χριστῶ. Ὅχι μακριὰ
ἀπὸ τὸν ταίφθς τῆς Ἀρσιπίας ἀνα-
παύεται τὸν αἰώνιον θπνον οἱ ἡγερ-
μένος Ἀγαπητὸς, ὁ ὁποῖος κάποτε

νατὸς της ἦταν εἰρηνικὸς κ' ἀνεπαίδευτος ... Ἡ μὰ τὸ θεὸς ἔλεγε: « Δαὶ Τηὸν
ἔκατὸ χρόνια βάν μιά ἡμέρα ». Ἡ ἡμερομηνία γεννήσεως της, τὸ ἔτος 1888
εἰς τὴν πλάκα τῶ ταίφθς της. Ἡ ἀγωνίστρια τῶ Γκοζοβέχιεβο ἀνεχώ-
ρισε εἰς κύριον τὸ ἔτος ἑορτασθῆ τῆς χιλιετηρίδος ἀπὸ τὴν Βάπτισι τῆς
Ρωββίας, ὅταν ὁ θάτανᾶς, δεμένος χιλιά ἔτη, ἐξῆλθε ἀπὸ τὴν ἀβυθὸ
διὰ νὰ φέρη δοκιμασίες κ' πειρασμοὺς εἰς τῶντας κ' νεκρὸς. Μεγάλος
θλίψεις προσέπε ἡ Ἀρσιπία γιὰ τὸς κατοίκους τῶ κιεθῶ, ἑπτὰ χρόνια
ὡτὲς συνέβησαν μετὰ τὸν θάνατό της. Ἡ ἴδια ἡ μὰ τὸ θεὸς εἶχε προ-
εἰπῆ, ὅτι δαὶ τὴν ἐνταφιαθῶν εἰς τὴ μονὴ φλωρόφσκυ - θπως κ' ἔχινε.
Ἡ μοναχὴ Μαρίνα ἔτοιμασε τὸ λείψανό της γιὰ τὸν ἐνταφιαθμό. Μετὰ
τῆς πρῶτες δευθεῖς (νεκρωθῆκα τριτάτη 1 κ' ἀρσιπία, τὸ θῶμα της μετε-
φέρθη εἰς τὸ μονατήρι θπὸ ἔφαρχν εἰς τὸν ναό. Ἡ Ἀρσιπία εἶχε προ-
φητεῖαι: « Ὅταν τὸ πρῶτο χιόνι δαὶ πιπτη, δαὶ μὲ ἐνταφιατετε... » καί
πραγματικά, ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἔπεσαν
οἱ πρῶτες νιφάδες χιονιοῦ. Μετὰ τὴν
εὐλογία τῆς ἡγερμένης Ἀντωνίας τὸ
πολυθαβανισμένο θῶμα τῆς μακαρίας
Ἀρσιπίας εὗρηκε ἀνάπαυσι εἰς τὸπον
μονατήριθ, εἰς τὸ κοιμητήριον Λέονι.
Ὅποιος τὴν μνημονεῖ, ἡ μὰ τὸ θεὸς
ὄκα τὸν θουθεῖ μετὰ τὴν μητρικὴν
της Ἀγάπη, χαριτουντας ψυχικὴ
ὠφέλεια. εἰς τὸ κοιμητήριον εἰς
τὸ Λέονι, εὗρηκεῖς εἰς τὸν ἑαυτό
θὸ μιά ἄλλη πλευρὰ τῶν χει-
ρονότων: καλὸ κλίμα, ἡλιοφα-
νεια ... σφώνονται ταπεινά
οἱ σταυροὶ ἔπάνω εἰς τὸς ταίφθς
ποὺ ἀναπαύονται οἱ μοναχες - οἱ
νόμοτες τῶ Χριστῶ. Ὅχι μακριὰ
ἀπὸ τὸν ταίφθς τῆς Ἀρσιπίας ἀνα-
παύεται τὸν αἰώνιον θπνον οἱ ἡγερ-
μένος Ἀγαπητὸς, ὁ ὁποῖος κάποτε

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

Η ΖΥΜΗ

ΧΕΡ ΦΩΤΙΣ
ΚΟΥΤΑΡΑ

Ματθ ιγ', 33

24 ἄρχινε τὴν Ἀρμπία εἰς τὸ διάδρομο
 νὰ τεβταίνεται. Ἡ ἐπιγραφή ἐπα-
 νω εἰς τὸ ἑστῶτο γράφει: « Ὡχολοί
 νοεῶς, ἀκούετε, ὡτοῦ, ματαίσως ἢ
 τῶν, ὡτσεθε εἰσι οἱ φίλοι, θυχε-
 νεῖς κ' τέκνα χάριν τῶν θρῦνων ὡς
 νὰ μνημονεύετε κ' νὰ γνωρίζετε
 ὅτι ἡ ἀλλοθινὴ ἀγάπη οὐδέποτε ἀπο-
 θνήσκει » . Καὶ ὁ ὁσίος Σεραφεῖμ
 τῷ Σάρωθ ἔλεγε: « Νὰ ἔρχεθε εἰς
 τὸν τάφον μὲ κ' νὰ μοῦ εἰρήνητε ὅπως
 ὅταν ἦμῶν εἰς τὴν τῶν » .

Ἡ μακαρία Ματρώνα πού εἶναι
 ἐνταφιασμένη εἰς Μόσχα εἰς κοιμητήριον
 τῆς μονῆς Δανιὴλ ἐνδοξοῦσε τὰ πνευ-
 ματικά της τέκνα: « Ἐάν κατι τοῦ
 θυμθαίνει, ἔλα εἰς τὸν τάφον μὲ, γονά-
 τισε, τῆς τῶν μὲ τὴ εἶναι ἀνάγκη κ' ἰ-
 εἶναι ὡς δὴ δῶσω θυμβουλή » . Καὶ ἡ
 ἀγία Ἀγάπη ἐκ τῷ Ριατάνσκ, ἐμ-
 φανισθεῖσα βεῖ ὀπταβία εἶπε ὅτι θῆ-
 πει ὅλας πού τῆς ἀνάθεν λαμπάδα εἰς
 τὸν τάφον της. Ἡ Ἀρμπία ἐθυμθαί-
 λωσε: « Νὰ ἔρχεθε εἰς τὸν τάφον μὲ,
 ὅσο περιβότερο κόβιος ἔρχεται, τόσο
 περιβότερο χάρι θα εἶναι » . Κάθε
 μῆνα, τῶν ἡμέρα τῆς κοιμηθῆναι της,
 εἰς τὸ νεκροταφεῖο θυμκέντρωνται ὁ-
 λοί οἱ γνωστοὶ τῆς Ἀρμπίας δια μνη-
 μόβουο. Συχνοὶ ἐπιθέπτες εἶναι
 ἔδω ἔκείνοι οἱ ὅποιοι δὲν ἐγνωρίζαν
 τῶν ματῶκα προβωπικά, ἀλλὰ εἶδαν
 τῶν κατωτέρω δημοθῆναι εἰς τῶν ἐ-
 φημεθῆναι: « .. καθε γετῶ τῆς τῶν
 μας, εἶναι πολῶτιμο. τὸ παρεθῆναι ἔτος
 (1987) ἔνδεκα χιλιάδες (11.000) ἀν-
 θρωποι ἀπὸ τῶν Οὐκρανία κ' 350 ἀπὸ
 τὸ κίεβο ἀυτοκῶνιθαν. Ἀγαπη-
 τοί μὲ, θυμκένως, καλοὶ ἀνθρωποι, ὡς
 εἶδω ἐλπίδα. Προβκαλῶ εἰλους τῶς

πληθωμένους, τῶς τραυμαθῆναι, τῶς ἐκ-
 ροκαρθῆναι, τῶς ἀπεθῆναι, τῶς ταλαι-
 πωθῆναι εἰς τὴν ἀθῆναι βουθῆναι τῆς
 ματῶκα Ἀρμπίας πού τῆς ἐχάρῆναι ὁ θεός,
 δια τῶς ἐπὶ χῆς ἀχῶνες της, δύναθῆναι θε-
 ραπείας κ' παρηγοθῆναι πάντων τῶν θλι-
 θῆναι. ἔλατε εἰς τὸν τάφον της, ἀ-
 νάψατε λαμπάδα, γνωθῆναι τῆς τῶν
 πόνο σας κ' ἀμῆως θα γὰ βεθε ἀνακῶ-
 ρηθῆναι. Πιθῆναι κ' θα γίνεθε εὐτω-
 χῆθῆναι, ὅπως ἔχω .

Μοναχὴ Μαρία >>

Ὁ σύγχρονος ἀνθρωπος θυμνα δὲν γνω-
 ρίθει πού νὰ τῆς τῶν βουθῆναι. Ἡ προ-
 θευθῆναι εἰς τὸν τάφον της Ἀρμπίας δὲν
 μῆναι χωρῆς ἀπάνθῆναι. Ὁ ἀνθρωπος
 πρέπει ν' ἀχῶνιθῆναι κατὰ τῆς ἀμαρθῆναι
 κ' ἡ Ἀρμπία μὲ τῆς προθευθῆναι της, κα-
 θαρθῆναι εἰς αὐτῶν τῶν δρόμο, χορηθῆναι
 ἀδιὰκοπο χεῖρι βουθῆναι.

εἰς τὸν τάφον της γράφει:

Ἡ ἔδω ἀναπαύεται, ἡ δόθῆναι τῷ
 θεῷ Ἀρμπία (Ἀθῆναι γῆθῆναι Ἀγῶ-
 θῆναι Τυχῶνοθῆναι). 1888 - (17-10-1988)
 Ἴας μνημονεύθῆναι τῶν ψυχῆν της, κύ-
 ριος ὁ θεός, εἰς τῶν Βαθῆναι τῶ,
 νῶν κ' ἀεὶ κ' εἰς τῶς αἰῶνας τῶν
 αἰῶνων. ΑΜΗΝ » . εἰς τὸ ἀνω μῆ-
 ρος τῷ ἔταρῶ εἶναι ἡ εἰκόνα τῆς
 θεοθῆναι τῷ κατῶν μὲ τῶν ἐπιγραθῆναι
 « φοθῶ τῶν θεῶν », κατῶ κανθῆναι.
 Ἡ Λουθῆναι μὲ φέρυεθε, λαμπάδες
 ἀνάθεθε - ἔθῆναι ἡ Ἀρμπία, ὅσο
 τῶν. Ἡ ἐκθῆναι ἔκει εἰς Ἀθῆναι
 εἶναι ἀφιερῶθῆναι εἰς τῶν τῆς Ἀ-
 ναθαθῆναι τῷ Χριστῷ, δια τῶν >>

СВ: ЖДЧ:

Играфика.

Изданіе Русскаго Свито-Ильинскаго скита на Афонѣ.

26 Όλο τὸ ἔτος ψάλλαν θῆνυς τῆς Διακο-
νιδαίμῃ (Ἀναστασίμῃ) . Ἔς τῶν μονασι-
κῆ φωτογραφία τῆς , βλέπομε τὴ φωτεινὴ
μορφὴ τῆς , νεῖα , μὲ ἀβραυτερὴ οὐρανία ἐ-
ορταστικὴ χαρὰ

Σημειώσα ἡ μοναχὴ Μαρία : " Μετα' τῶν
θανάτῳ τῆς ἄλοι ἔλεξαν ὅτι τῶν αἰδωθάνονται
ἐκτὸς ἀπὸ ἐμένα . Ἔγω πολὺ ἤμουν ἁγι-
μένη . Τῶν εἶδα εἰς τὸ ἄνερό μὲ ὅτι ἡ-
το εἰς τὸ κρεθβατὶ νεκρῆ . Ξαφνικὰ ἔψω-
θε' τὸ χεράκι τῆς κ' ἤμ' ἔχθη εἰς τὸ πρόσω-
πο . Ξύπνησα μὲ μετὰ χαρὰ . Γὰ
μένα εἶναι τὸ ἴδιο ἴωδα κ' γὰ ἄρκετό
διαβότικα αἰδωθάνομαι ὅτι πρόσωπό μὲ τῶν
δερμὴ παχίη τῆς . . . » . . . ἡ Ἄγνιτα
ἐχόρει πάντας τῶς ὀρθοδόξους ποὺ σταθεροὶ
ἔδανται εἰς τῶν πίθαν τοῦ Χριστοῦ , οἱ
ὁποῖοι δὲν περιμένον τῶν ἀμοιβῆ τῆς σ' αὐ-
τῆ τῶν γῆν . . . Γὰ τοὺς κατοίκους τῶ κι-
έβδ , ἡ ματῶκα ἐχόταν ἔπος γὰ ἄρρωστο
παιδί . κάποιος ἔβλεπε κἀθε ὕχτα τὸ
ἔγῃς ἴδιο ἄνερο : ἡ Ἄγνιτα νὰ τρέψῃ τῶς
ἀνθρώπους , ἔκ ψυχῆς μὲ τὸν ἄρτο τῶν
προσευχῶν τῆς . Σὲ κάποιο ἄλλο ἄνερο
ἔφάνη νὰ βοηθῆ ἄλους ἄδους τῶν μνημο-
νεῶν νὰ περᾶθῶν εἶναι πύρινο πλοταμό .

ὦ ! μακαρία μήτηρ Ἄγνιτα ,

ἡ χαρὰ τῶν κακοπαθόντων κ' ἡ θεραπεία
βοηθικὸν ἡμᾶς , εἰς σε' μὲ
ἀγάπῃ προετρέχομε !

Αἰτισε παρα' κυρίῳ , δι' ἡμᾶς
τὸ μέγα ἔλεος !!

